

BENELUX

PUBLIKATIEBLAD

INHOUD :

BENELUX-GERECHTSHOF

- Beschikkingen van het Comité van Ministers van :
- 31 augustus 1987 tot benoeming van een *plv. advocaat-generaal*, M (87) 5
- 2 oktober 1987 tot benoeming van *plv. rechters* en een *plv. advocaat-generaal*, M (87) 6

Arresten van :

- 22.5.1987 in de zaak A 85/3 inzake *Screenoprints limited* tegen *Citroën Nederland B.V.* (tekeningen of modellen).
- 29.6.1987 in de zaak A 86/1 inzake *Kortman Redipro* tegen *Verenigde Zeepcentrales* (merken)

Verzoeken om een prejudiciële beslissing gedaan bij arrest van :

- het Hof van Cassatie van België inzake *N.V. Omnisport* tegen *R. Bauweraerts*, zaak A 87/3 (merken)
 - het Hof van Cassatie van België inzake *N.V. De Volksverzekering* tegen *F. Van Hyfte c.s.* zaak A 87/4 (aansprakelijkheidsverzek. motorrijtuigen)
 - van de Rechtbank van Koophandel te Brussel inzake *N.V. Hotel Alfa Louise* tegen *N.V. Govimo en N.V. Alfa International Hotels*, zaak A 87/5 (merken)
 - van de Nederlandse Raad van State inzake *M.A.B. Karim en H.M. Amin* tegen *Minister van Buitenlandse Zaken*, zaak A 87/6 (personenverkeer)
 - het Hof van Cassatie van België inzake *Isover* tegen *Isoglass*, zaak A 87/8 (merken)
 - de Hoge Raad der Nederlanden inzake *Superconfex* tegen *Burberrys*, zaak A 87/8 (merken)
- (vervolg : zie blz. 2 omslag)

TABLE DES MATIERES

COUR DE JUSTICE BENELUX

Décisions du Comité de Ministres du :

- 31 août 1987 portant nomination d'un *avocat général suppl.*, M (87) 5
- 2 octobre 1987 portant nomination de *juges suppl.* et d'un *avocat général*, M (87) 6

Arrêts du :

- 22.5.1987 dans l'affaire A 85/3 en cause *Screenoprints limited* contre *Citroën Nederland B.V.* (dessins ou modèles)
- 29.6.1987 dans l'affaire A 86/1 en cause *Kortman Redipro* contre *Verenigde Zeepcentrales* (marques)

Demandes de décision préjudicielle formée par arrêt :

- de la Cour de Cassation de Belgique en cause *S.A. Omnisport* contre *R. Bauweraerts*, affaire A 87/3 (marques)
 - de la Cour de Cassation de Belgique en cause *S.A. Assurances populaires* contre *F. Van Hyfte et cts.*, affaire A 87/4 (assur. oblig. véhicules automoteurs)
 - du Tribunal de Commerce de Bruxelles en cause *S.A. Hotel Alfa Louise* contre *S.A. Govimo et S.A. Alfa International Hotels*, affaire A 87/5 (marques)
 - du Conseil d'Etat des Pays-Bas en cause *M.A.B. Karim et H.M. Amin* contre le *Ministre des Affaires étrangères*, affaire A 87/6 (circulation des personnes)
 - de la Cour de Cassation de Belgique en cause *Isover* contre *Isoglass*, affaire A 87/7 (marques)
 - du "Hoge Raad der Nederlanden" en cause *Superconfex* contre *Burberrys*, affaire A 87/8 (marques)
- (suite : voir p. 2 couverture).

(Vervolg)

COMITE VAN MINISTERS

- Beschikking van 23 juni 1987 tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, M (87) 2.
- Beschikking van 23 juni 1987 inzake het intra-Benelux-verkeer en de invoer van papegaaiachtigen, M (87) 3 (veterinairrecht. voorschr.).
- Overeenkomst ondertekend te Brussel op 12 september 1986 inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten.

(suite)

COMITE DE MINISTRES

- Décision du 23 juin 1987 modifiant la Convention Benelux en matière de chasse et de protection des oiseaux, M (87) 2.
- Décision du 23 juin 1987 relative aux échanges intra-Benelux et à l'importation des psittacidés, M (87) 3 (prescript. de police sanitaire vétér.).
- Convention signée à Bruxelles le 12 septembre 1986 concernant la coopération transfrontalière entre collectivités ou autorités territoriales.

B E N E L U X

Aanwijzingen voor
het bijwerken der
BASISTEKSTEN

1987-3

Indications pour
la mise à jour des
TEXTES DE BASE

132e aanvulling

29.1.1988

132e supplément

<p style="text-align: center;">DEEL 4</p> <p>In de rubriek "<i>Benoemingen-Hof</i>" :</p> <p>Invoegen : blz. 262 - 265</p>	<p style="text-align: center;">TOME 4</p> <p>Dans la rubrique "<i>Nominations-Cour</i>" :</p> <p>Insérer : p. 262 - 265</p>
<p style="text-align: center;">DEEL 4/IV</p> <p><i>Hof-Jurisprudentie</i></p> <p>Vervangen : blz. I.1 en I-2 blz. 646 - 647a) door 646 - 647c)</p> <p>Invoegen : blz. 653 - 658a)</p>	<p style="text-align: center;">TOME 4/IV</p> <p><i>Cour-Jurisprudence</i></p> <p>Remplacer : p. I.1 et I-2 p. 646 - 647a) par 646 - 647c)</p> <p>Insérer : p. 653 - 658a)</p>
<p style="text-align: center;">DEEL 5/II</p> <p><i>Speciale Overeenkomsten</i> <i>In de rubriek "Jacht en Vogels"</i></p> <p>Invoegen : blz. 43 - 45</p> <p>Invoegen : na de rubriek "<i>Natuurbehoud</i>" en vóór de rubriek "<i>Invoerrechten</i>" : Blauw schutblad : "<i>Grensoverschr.</i> <i>Samenwerking</i>" en blz. 1 - 17</p>	<p style="text-align: center;">TOME 5/II</p> <p><i>Conventions particulières</i> Dans la rubrique "<i>Chasse et oiseaux</i>"</p> <p>Insérer : p. 43 - 45</p> <p>Insérer : après la rubrique "<i>Conser- vation nature</i>" et avant la rubrique "<i>Droits d'entrée</i>" : Page de garde bleue "<i>Coopération transfrontalière</i>" et p. 1 - 17</p>
<p style="text-align: center;">DEEL 6/III</p> <p><i>Ministeriële Beschikkingen</i></p> <p>Invoegen : blz. 2738 - 2745</p>	<p style="text-align: center;">TOME 6/III</p> <p><i>Décisions Ministérielles</i></p> <p>Insérer : p. 2738 - 2745</p>
<p style="text-align: center;">WIJZIGINGSBLAADJES</p> <p style="text-align: center;">DEEL 1</p> <p>Vervangen vóóraan in dit deel de roze Titelpagina waarop de Indeling van de 12 delen is aangebracht.</p>	<p style="text-align: center;">FEUILLETS MODIFIES</p> <p style="text-align: center;">TOME 1</p> <p>Remplacer comme première page-titre dans ce tome, le feuillet rose donnant la répartition des textes dans les 12 tomes.</p>

DEEL 4	TOME 4
<i>Juridische Zaken</i> In de rubriek "Samenstelling Hof" Vervangen : blz. 1	<i>Affaires juridiques</i> Dans la rubrique "Composition Cour" Remplacer : p. 1
<i>Speciale Overeenkomsten</i> DEEL 5	<i>Conventions particulières</i> TOME 5
Vervangen : wit titelblad (inhoud) vóóraan in dit deel	Remplacer : au début de ce tome : la page-titre blanche (table des matières)
DEEL 5/II	TOME 5/II
Vervangen : wit titelblad (inhoud) vóóraan in dit deel	Remplacer : au début de ce tome : la page-titre blanche (table des matières)
In de rubriek "Jacht en Vogels" Vervangen : blz. 1 - 2(n) blz. 6(fr) - 8(n)	Dans la rubrique "Chasse et oiseaux" : Remplacer : p. 1 - 2(n) p. 6(fr) - 8(n)
<i>Ministeriële Beschikkingen</i> DEEL 6	<i>Décisions ministérielles</i> TOME 6
Vervangen : blz. 1482 - 1483 (n)	Remplacer : p. 1482 - 1483(n)
DEEL 6/II	TOME 6/II
Vervangen : blz. 2144 - 2152 blz. 2318 - 2319 blz. 2386 - 2388	Remplacer : p. 2144 - 2152 p. 2318 - 2319 p. 2386 - 2388
DEEL 6/III	TOME 6/III
Vervangen : Inhoudsopgave : blz. I.16(f) - II.1(n)	Remplacer : Table des matières : p. I.16(fr) - II.1(n)

ISSN 0005-8777

Bewaar telkens de laatste aanvullingsopgave !

U kunt dan steeds nagaan tot en met welke aanvulling uw boekwerk is bijgewerkt.

Conserver toujours le dernier relevé de suppléments !

Ainsi vous pourrez vérifier à chaque instant jusqu'à quel point votre recueil est à jour.

SECRETARIAAT-GENERAAL BENELUX, REGENTSCHAPSSTRAAT 39 - 1000 BRUSSEL
SECRETARIAT GENERAL BENELUX, 39, RUE DE LA REGENCE - 1000 BRUXELLES

Imprimerie/Drukkerij Vander Roost & Fils/Zonen - 1090 Bruxelles/Brussel

BESCHIKKING
VAN HET COMITE VAN MINISTERS
VAN 31 AUGUSTUS 1987
TOT BENOEMING VAN EEN PLAATSVERVANGEND
ADVOCAAT-GENERAAL BIJ HET BENELUX-GERECHTSHOF
M (87) 5

(inwerkingtreding op de dag van ondertekening)

DECISION
DU COMITE DE MINISTRES
DU 31 AOUT 1987
PORTANT NOMINATION D'UN AVOCAT GENERAL
SUPPLEANT PRES LA COUR DE JUSTICE BENELUX
M (87) 5

(entrée en vigueur le jour de sa signature)

BESCHIKKING
van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie
tot benoeming van een plaatsvervangend advocaat-generaal
bij het Benelux-Gerechtshof
M (87) 5

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 3, leden 1 en 2 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals het door het op 23 november 1984 te Brussel ondertekende Protocol is gewijzigd,

Op voordracht van de Minister van Justitie van België,

Heeft het volgende beslist :

Artikel 1

De heer H. LENAERTS, Advocaat-Generaal bij het Hof van Cassatie van België, wordt benoemd tot plaatsvervangend advocaat-generaal bij het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.

GEDAAN te Brussel, op 31 augustus 1987.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

L. TINDEMANS

DECISION
du Comité de Ministres de l'Union économique Benelux
portant nomination d'un avocat général suppléant
près la Cour de Justice Benelux
M (87) 5

Le Comité de Ministres de l'Union économique Benelux,

Vu l'article 3, alinéas 1 et 2 du Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de Justice Benelux, signé à Bruxelles le 31 mars 1965, tel qu'il a été modifié par le Protocole signé à Bruxelles le 23 novembre 1984,

Sur proposition du Ministre de la Justice de Belgique,

A pris la décision suivante :

Article 1er

Monsieur H. LENAERTS, Avocat général près la Cour de cassation de Belgique, est nommé avocat général suppléant près la Cour de Justice Benelux.

Article 2

La présente Décision entre en vigueur le jour de sa signature.

FAIT à Bruxelles, le 31 août 1987.

Le Président du Comité de Ministres,

L. TINDEMANS

BESCHIKKING
VAN HET COMITE VAN MINISTERS
VAN 2 OKTOBER 1987
TOT BENOEMING VAN DRIE PLAATSVERVANGENDE
RECHTERS EN EEN PLAATSVERVANGENDE ADVOCAAAT-
GENERAAL BIJ HET BENELUX-GERECHTSHOF
M (87) 6
(inwerkingtreding op de dag van ondertekening)

DECISION
DU COMITE DE MINISTRES
DU 2 OCTOBRE 1987
PORTANT NOMINATION DE TROIS JUGES SUPPLEANTS
ET D'UN AVOCAT GENERAL SUPPLEANT
PRES LA COUR DE JUSTICE BENELUX
M (87) 6
(entrée en vigueur le jour de sa signature)

BESCHIKKING
van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie
tot benoeming van drie plaatsvervangende rechters en een plaatsvervangende
advocaat-generaal bij het Benelux-Gerechtshof

M (87) 6

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 3, leden 1 en 2 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals het door het op 23 november 1984, te Brussel ondertekende Protocol is gewijzigd,

Op voordracht van de Minister van Justitie van Nederland,

Heeft het volgende beslist :

Artikel 1

Worden benoemd tot plaatsvervangende rechters in het Benelux-Gerechtshof :

- Mr. S. ROYER, vice-president van de Hoge Raad der Nederlanden,
- Mr. F.H.J. MIJNSSEN, raadsheer in de Hoge Raad der Nederlanden,
- Mr. W.J.M. DAVIDS, raadsheer in de Hoge Raad der Nederlanden,

Artikel 2

Mr. Th.B. ten KATE, advocaat-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden wordt benoemd tot plaatsvervangend advocaat-generaal bij het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 3

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.

GEDAAN te Brussel, op 2 oktober 1987.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

L. TINDEMANS

DECISION
du Comité de Ministres de l'Union économique Benelux
portant nomination de trois juges suppléants et d'un avocat général suppléant
près la Cour de Justice Benelux

M (87) 6

Le Comité de Ministres de l'Union économique Benelux,

Vu l'article 3, alinéas 1 et 2 du Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de Justice Benelux, signé à Bruxelles le 31 mars 1965, tel qu'il a été modifié par le Protocole signé à Bruxelles le 23 novembre 1984,

Sur proposition du Ministre de la Justice des Pays-Bas,

A pris la décision suivante :

Article 1er

Sont nommés juges suppléants à la Cour de Justice Benelux :

- Monsieur S. ROYER, vice-président du "Hoge Raad der Nederlanden",
- Monsieur F.H.J. MIJNSSEN, Conseiller au "Hoge Raad der Nederlanden",
- Monsieur W.J.M. DAVIDS, Conseiller au "Hoge Raad der Nederlanden",

Article 2

Monsieur Th.B. ten KATE, avocat général près le "Hoge Raad der Nederlanden" est nommé avocat général suppléant près la Cour de Justice Benelux.

Article 3

La présente Décision entre en vigueur le jour de sa signature.

FAIT à Bruxelles, le 2 octobre 1987

Le Président du Comité de Ministres,

L. TINDEMANS

COUR DE JUSTICE - BENELUX - GERECHTSHOF

A. Prejudiciële zaken

A. Affaires préjudicielles

Zaak Affaire	inzake en cause	nationaal rechtscollege jurisdiction nationale	betr. objekt (*)	uitspraak prononcé	blz. page
A 74/1	Colgate-Palmolive / Bols	Hoge Raad	1	01.03.75	500
76/1	Centrafarm / Beecham	Arr.-Rechtbank Rotterdam	1	09.02.77	505
76/2	ADG-Sieben / Leeferink	Gerechtshof Arnhem	1	09.03.77	509
77/1	Van Kempen / Van de Wouw	Hoge Raad	1	13.06.77	514
77/2	Dejaiffe-Du Bois / Preval	Comm. Bruxelles	1	09.02.78	516
77/3	Mönlycke-Schagen / Satoma	Hoge Raad	1	01.06.78	520
78/1	Vreeland / National Foods	Gerechtshof Amsterdam	1	25.05.79	524
78/2	Pfizer / Meditec	Arr. Rechtb. 's Hertogenbosch	1	06.07.79	532
78/3	Van der Graaf / Agio	Arr. Rechtb. Amsterdam	2	25.05.79	537
79/1	Josi / General Accident	Cass. België	3	16.04.80	542
80/1	Turmac / Reynolds	Hoge Raad	1	27.01.81	546
80/2	Etat belge / Mouffe	Cass. Belgique	3	19.01.81	553
80/3	Ferrero / Ritter	Comm. Bruxelles	1	19.01.81	559
80/4	Turbo-Wax / Schoemaker	Kooph. Antwerpen	1	19.01.81	564
80/5	Mutual. soc./ Royale Belge	Cass. Belgique	3	09.07.81	567
81/1	Geers / Scholten	Gerechtshof Amsterdam	2	09.07.81	571
81/2	V.Hootegem / Waarborgfonds	Cass. België	3	22.12.81	576
81/3	Ladan / De Bruin	Hoge Raad	2	11.05.82	580
81/4	Wrigley / Benzon	Hoge Raad	1	05.10.82	584
81/5	Hagens-Jacobs / Niemeyer	Hoge Raad	1	29.06.82	589
81/6	Wassenburg / Petit	Hoge Raad	2	11.05.82	593
82/1	R.S.L. / Chrompack	Kooph. Antwerpen	1	02.02.83	598
82/2	Nijs / Ciba-Geigy	Gerechtshof 's-Gravenhage	1	09.07.84	602
82/3	Haaglanden / Gist-Brocades	Gerechtshof 's-Gravenhage	1	09.07.84	605
82/4	Langlet / Royale Belge	Cass. Belgique	3	20.05.83	607
82/5	Henri Jullien / Verschuere	Cass. Belgique	1	20.05.83	617
82/6	National Foods / Vreeland	Hoge Raad	1	21.11.83	621
82/7	Distriplan / Reynolds	Comm. Bruxelles	1	02.02.83	628
82/8	Vanschoonbeek / Vanschoonbeek	1e aanleg Hasselt	2	14.04.83	631
83/1	Lever / International Metals	Cass. Luxembourg	1	22.05.85	635
83/2	Visser / Centraal Beheer	Hoge Raad	3	23.10.84	636
83/3	Valois Vacances / Edel Bureau	Comm. Bruxelles	2	02.04.84	637
83/4	O.M. en Unbas / De Laet	Hof van Beroep Brussel	1	23.12.85	638
84/1	Ziekenfonds Twente / Novem	Hoge Raad	3	05.07.85	639
84/2	Ets. Delvaux / D.B.L. Belgium	Cass. Belgique	4	22.11.85	640
84/3	Liesenborghs / Vandebril	1e aanleg Hasselt	2	05.07.85	641
84/4	M.P. et Meeuws / Lloyd-Wigham	Appel Liège	3	17.03.86	642
84/5	Van der Graaf / Agio	Arr. Rechtb. Amsterdam	2	25.09.86	643
85/1	Everett / Van Weel	Arr. Rechtb. 's-Gravenhage	1	25.09.86	644
85/2	Trenning / Krabben	Hoge Raad	2	09.03.87	645
85/3	Screenoprints / Citroën	Hoge Raad	4	22.05.87	646
86/1	Redipro / Zeepcentrales	Hof van Beroep Gent	1	29.06.87	647
86/2	O.M. en Asselman/Lauvrijs	1ste aanleg Brussel	3		648
86/3	Goudse/Winterthur	Hoge Raad	3		649

*1) 1 = merken / marques
 2 = dwangsom / astreinte
 3 = aansprakelijkheidsverzek. motorrijtuigen / assur. oblig. véhicules automoteurs
 4 = tekeningen of modellen / dessins ou modèles
 5 = personenverkeer / circulation des personnes

COUR DE JUSTICE - BENELUX-GERECHTSHOF

A. Prejudiciële zaken

A. Affaires préjudicielles

Zaak Affaire	inzake en cause	nationaal rechtscollege juridiction nationale	betr. objet)	uitspraak prononcé	blz. page
A 87/1	Servais/Commune de Blégny	Conseil d'Etat belge	2		651
87/2	Ph. Morris/B.A.T.-Sigaretten	Hoge Raad	1		652
87/3	Omnisport/Bauweraerts	Hof van Cassatie	1		653
87/4	Volksverzekering/Van Hyfte	Hof van Cassatie	3		654
87/5	Alfa Louise/Govimo	Trib. de Commerce Bxl.	1		655
87/6	Karim/B.Z. Nederland	Ned. Raad van State	5		656
87/7	Isover/Isoglass	Cass. België	1		657
87/8	Superconfex/Burberrys	Hoge Raad	1		658

*) 1 = merken / marques

2 = dwangsom / astreinte

3 = aansprakelijkheidsverzek. motorrijtuigen / assur. oblig. véhicules automoteurs

4 = tekeningen of modellen / dessins ou modèles

5 = personenverkeer / circulation des personnes

BENELUX-GERECHTSHOF
Zaak A 85/3
SCREENOPRINTS LIMITED
tegen
CITROEN NEDERLAND B.V.

COUR DE JUSTICE BENELUX
Affaire A 85/3
SCREENOPRINTS LIMITED
contre
CITROEN NEDERLAND B.V.

22.V.1987

procestaal : Nederlands - langue de la procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF

in de zaak A 85/3

Gezien de brief van de Griffier van de Hoge Raad der Nederlanden van 4 december 1985 met het daarbij gevoegde gewaarmerkte afschrift van het arrest van die Raad van 29 november 1985, in de zaak nr. 12.544 van Screenoprints (Vacuum Formers) Limited te Hawkwell (Essex, Engeland) tegen Citroën Nederland B.V. te Amsterdam, waarbij overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof vragen van uitleg van artikel 21 van de Eenvormige Beneluxwet inzake Tekeningen of Modellen (BTMW) worden gesteld ;

...

Overwegende dat de Hoge Raad der Nederlanden het Benelux-Hof verzoekt de volgende vragen van uitleg van artikel 21 van de BTMW te willen beantwoorden :

"1. Is voor de in artikel 21 bedoelde bescherming van (tekening of) modellen uit hoofde van de auteurswet vereist :

- a) dat het model een werk is met een eigen oorspronkelijk karakter, dat het persoonlijk stempel van de maker draagt ;
- b) dat het model daarenboven een zekere kunstwaarde vertoont, waarbij een betrekkelijk geringe kunstwaarde voldoende is ;
- c) dat het model daarenboven een meer dan geringe kunstwaarde vertoont ?

2. Indien vraag 1 sub c bevestigend wordt beantwoord, welke maatstaf geldt dan voor de kunstwaarde die het model moet vertonen ?

3. Geldt het bepaalde in artikel 21, met name het bepaalde in het tweede lid, ook voor niet-gedeponeerde modellen ?

4. Maakt het voor de beantwoording van vraag 3 verschil of het niet-gedeponeerde model is tot stand gekomen vóór of na het inwerking treden van de BTMW?"

...

Gelet op de conclusie van de Advocaat-Generaal W.J.M. Berger ;

Uitspraak doende op de door de Hoge Raad der Nederlanden bij arrest van 29 november 1985 gestelde vragen ;

TRADUCTION

LA COUR DE JUSTICE BENELUX

dans l'affaire A 85/3

Vu la lettre du 4 décembre 1985 du greffier du Hoge Raad der Nederlanden, portant en annexe une copie certifiée conforme de l'arrêt dudit Hoge Raad du 29 novembre 1985, dans la cause n° 12.544 de Screenoprints (Vacuum Formers) Limited dont le siège est à Hawkell (Essex, Angleterre), contre Citroën Nederland B.V. dont le siège est à Amsterdam, arrêt soumettant à la Cour, conformément à l'article 6 du Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de Justice Benelux, des questions d'interprétation de l'article 21 de la loi uniforme Benelux en matière de dessins ou modèles (LBDM) ;

...

Attendu que le Hoge Raad invite la Cour de Justice Benelux à répondre aux questions suivantes concernant l'interprétation de l'article 21 de la LBDM :

"1. Pour qu'un (dessin ou) modèle bénéficie de la protection en vertu des lois relatives au droit d'auteur, prévue à l'article 21, est-il requis :

- a) que le modèle soit une œuvre dotée d'un caractère original propre portant l'empreinte personnelle de l'auteur ;
- b) que le modèle ait en outre une certaine valeur artistique, une valeur artistique relativement faible étant suffisante ;
- c) que le modèle ait en outre une valeur artistique plus grande que simplement faible ?

2. S'il est répondu par l'affirmative à la question 1 sous c, quel critère faut-il appliquer pour établir la valeur artistique que doit avoir le modèle ?

3. Les dispositions de l'article 21, plus spécialement la disposition du deuxième alinéa, s'appliquent-elles aussi aux modèles non déposés ?

4. La réponse à la question 3 diffère-t-elle selon que le modèle non déposé a été créé avant ou après l'entrée en vigueur de la LBDM ?"

...

Vu les conclusions de Monsieur l'avocat général W.J.M. Berger ;

Statuant sur les questions posées par le Hoge Raad der Nederlanden par arrêt du 29 novembre 1985 ;

VERKLAART VOOR RECHT :

Voor de in artikel 21 BTMW bedoelde bescherming uit hoofde van de auteurswet is vereist dat de tekening of het model kan worden aangemerkt als een werk – dat wil zeggen als een voortbrengsel met een eigen, oorspronkelijk karakter, dat het persoonlijk karakter van de maker draagt – op het gebied van de (toegepaste) kunst.

Daarbij geldt dat indien de tekening of het model valt aan te merken als een werk in de zoëven bedoelde zin, ook is voldaan aan het vereiste dat sprake is van een voortbrengsel op het gebied van de (toegepaste) kunst, behoudens ingeval het eigen, oorspronkelijk karakter enkel datgene betreft wat noodzakelijk is voor het verkrijgen van een technisch effect.

Verdergaande vereisten druisen in tegen de door de verdragsluitende Staten ten aanzien van de vereisten voor de auteursrechtelijke bescherming van tekeningen of modellen aanvaarde gemeenschappelijke uitgangspunten.

Het bepaalde in artikel 21 BTMW geldt ook voor niet-gedeponeerde tekeningen of modellen.

Ten aanzien van tekeningen of modellen die vóór het in werking treden van de BTMW tot stand zijn gekomen, blijft telkens het toen geldende nationale recht van toepassing.

Aldus gewezen door de heren R. Janssens, president, Mr. H.E. Ras, eerste vice-president, R. Thiry, tweede vice-president, F. Hess, O. Stranard, Mr. S.K. Martens en Mr. H.L.J. Roelvink, rechters en de heren P. Marchal en P. Kayser, plaatsvervangende rechters ;

en uitgesproken ter openbare zitting te 's-Gravenhage op 22 mei 1987, door de heer Mr. H.E. Ras, voornoemd, in aanwezigheid van de heer Mr. W.J.M. Berger, advocaat-generaal, en de heer C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.

(w.g.) C. DEJONGE

(w.g.) H.E. RAS

DIT POUR DROIT :

Pour qu'un dessin ou modèle bénéficie de la protection en vertu des lois relatives au droit d'auteur, prévue à l'article 21, il est requis que le dessin ou modèle puisse être considéré comme une œuvre – c'est-à-dire comme un produit à caractère propre et original portant l'empreinte personnelle de l'auteur – dans le domaine de l'art (appliqué).

A cet égard, si le dessin ou modèle doit être tenu pour une œuvre dans le sens visé ci-dessus, il est également satisfait à la condition qui exige qu'il s'agisse d'un produit dans le domaine de l'art (appliqué), sauf le cas où le caractère propre et original concerne uniquement ce qui est indispensable à l'obtention d'un effet technique.

Des exigences plus rigoureuses seraient contraires aux principes communs admis par les Etats contractants en ce qui concerne les conditions requises pour la protection des dessins ou modèles en vertu du droit d'auteur.

Les dispositions de l'article 21 LBDM s'appliquent aussi aux dessins ou modèles non déposés.

Le droit national en vigueur à l'époque reste applicable aux dessins ou modèles créés avant l'entrée en vigueur de la LBDM.

Ainsi jugé par Messieurs R. Janssens, président, H.E. Ras, premier vice-président, R. Thiry, second vice-président, F. Hess, O. Stranard, S.K. Martens et H.J.L. Roelvink, juges et par Messieurs P. Marchal et P. Kayser, juges suppléants ;

et prononcé en audience publique à La Haye, le 22 mai 1987, par Monsieur H.E. Ras, préqualifié, en présence de Monsieur W.J.M. Berger, avocat général, et de Monsieur C. Dejonge, greffier en chef suppléant.

BENELUX-GERECHTSHOF
Zaak A 86/1
KORTMAN REDIPRO
tegen
VERENIGDE ZEEPCENTRALES

COUR DE JUSTICE BENELUX
Affaire A 86/1
KORTMAN REDIPRO
contre
VERENIGDE ZEEPCENTRALES

29.VI.1987

procestaal : Nederlands - langue de la procédure : le néerlandais

HET BENELUX-GERECHTSHOF

in de zaak A 86/1

Gezien de brief van het Hof van Beroep te Gent van 3 april 1986 met het daarbij gevoegde voor eensluitend gewaarmerkte afschrift van het arrest op 27 maart 1986 door het Hof van Beroep te Gent gewezen in de zaak nr. A.R. 25410/84 van de vennootschap naar Nederlands recht KORTMAN REDIPRO B.V., gevestigd te Veenendaal, appellante, tegen de P.V.B.A. VERENIGDE ZEEP CENTRALES, gevestigd te Deinze, geïntimeerde, waarbij overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof vragen van uitleg van artikel 13 A van de Eenvormige Benelux-Merkenwet (B.M.W.) aan het Benelux-Gerechtshof worden gesteld ;

Overwegende dat het Hof van Beroep te Gent het Benelux-Gerechtshof verzoekt de navolgende vragen van uitleg betreffende artikel 13 A van de Benelux-Merkenwet te beantwoorden :

1. Volstaat het dat de houder van een woordmerk, bestaande uit een voorvoegsel (bv. BIO) gevolgd (onmiddellijk of na een gedachtenstreepje) door andere letters of een woord (bv. TEX) terzelfdertijd houder is van andere merken, bestaande uit een woord, voorafgegaan door hetzelfde voorvoegsel (bv. BIO-VAAT, BIO-MATIC, BIO-SAFE, BIOGLANS, BIO-WAS) opdat er wettelijk geen overeenstemming zou bestaan tussen het eerste bedoelde merk (BIOTEX) en de door derde personen gebruikte tekens bestaande uit verschillende woorden of een enkel woord, voorafgegaan door hetzelfde voorvoegsel (BIO) ;
2. Volstaat het dat de houder van een merk (bv. Biotex) op de verpakking van desbetreffende producten, buiten het woordmerk, een woord gebruikt, waarin het voorvoegsel van het merk voorkomt (bv. Euro Bio) opdat er wettelijk geen overeenstemming zou bestaan tussen het merk en het door een derde persoon gebruikte teken, waarvan de beginletters overeenstemmen met het voorvoegsel van het merk (BIO) ;
3. Volstaat de vaststelling dat de houder van een woordmerk (bv. Biotex) gedurende min of meer lange tijd niet optreedt tegen een door een derde persoon gebruikt teken waarin het voorvoegsel van het merk (BIO) voorkomt, opdat er wettelijk geen overeenstemming zou bestaan tussen het merk en het nog door een ander persoon gebruikt teken, samengesteld uit het voorvoegsel (nl. BIO), gevolgd door nog een ander woord, dat totaal verschilt van het in het woordmerk op het voorvoegsel volgende woord of letters ;
4. Volstaat het dat de houder van verschillende woordmerken, samengesteld uit dezelfde letters of hetzelfde woord (bv. BIO) gevolgd door andere letters of een woord, één van zijn merken overdraagt aan een derde, opdat er wettelijk geen overeenstemming zou zijn tussen het overgedragen merk en het door nog een andere derde gebruikt teken, met hetzelfde voorvoegsel (BIO) ;

LA COUR DE JUSTICE BENELUX

TRADUCTION

dans l'affaire A 86/1

Vu la lettre de la cour d'appel de Gand du 3 avril 1986, portant en annexe une copie certifiée conforme de l'arrêt de ladite cour du 27 mars 1986, dans la cause n° 25410/84 de la société de droit néerlandais, KORTMAN REDIPRO B.V., ayant son siège social à Veenendaal, appelante, contre la S.P.R.L. VERENIGDE ZEEPCENTRALES, ayant son siège à Deinze, intimée, arrêt par lequel des questions d'interprétation de l'article 13 A de la loi uniforme Benelux sur les marques (L.B.M.) sont posées à la Cour conformément à l'article 6 du Traité relatif à l'institution et au statut d'une Cour de Justice Benelux ;

...

Attendu que la Cour d'appel de Gand invite la Cour de Justice Benelux à se prononcer sur les questions d'interprétation suivantes relatives à l'article 13 A de la loi Benelux sur les marques :

1. Suffit-il que le titulaire d'une marque verbale, composée d'un préfixe (p.ex. BIO) suivi (immédiatement ou après un tiret) d'autres lettres ou d'un mot (p.ex. TEX), soit en même temps titulaire d'autres marques, composées d'un mot précédé du même préfixe (p.ex. BIO-VAAT, BIO-MATIC, BIO-SAFE, BIO-GLANS, BIO-WAS), pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre la première marque considérée (BIOTEX) et les signes, utilisés par des tiers, composés d'un ou de plusieurs mots précédés du même préfixe (BIO) ;
2. Suffit-il que le titulaire d'une marque (p.ex. Biotex) utilise sur l'emballage des produits concernés, outre la marque verbale, un mot dans lequel figure le préfixe de la marque (p.ex. Euro Bio), pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre la marque et le signe, utilisé par un tiers, dont les lettres initiales correspondent au préfixe de la marque (BIO) ;
3. La constatation que, pendant une période plus ou moins longue, le titulaire d'une marque verbale (p.ex. Biotex) ne s'est pas opposé à l'emploi, par un tiers, d'un signe dans lequel figure le préfixe de la marque (BIO), suffit-elle pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre la marque et le signe, utilisé par encore une autre personne, composé du préfixe (c'est-à-dire Bio), suivi d'un autre mot qui diffère totalement du mot ou des lettres suivant le préfixe dans la marque verbale ;
4. Suffit-il que le titulaire de plusieurs marques verbales, composées des mêmes lettres ou du même mot (p.ex. BIO), suivis d'autres lettres ou d'un mot, cède une de ses marques à tiers, pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre la marque cédée et le signe utilisé par encore un autre tiers avec le même préfixe (BIO) ;

5. Volstaat de vaststelling dat er terzelfdertijd onderscheiden houders zijn van verschillende woordmerken, die alle hetzelfde voorvoegsel hebben (bv. BIO), en dat die houders gedurende min of meer lange tijd niet optreden tegen een derde persoon die een teken met hetzelfde voorvoegsel gebruikt, opdat er wettelijk geen overeenstemming bestaat tussen één van die merken (bv. Biotex) en een nog door een ander derde persoon gebruikt teken met hetzelfde voorvoegsel (bv. Biomarc) ;

...

Uitspraak doende op de door het Hof van Beroep te Gent gestelde vragen en gelet op de conclusie van de advocaat-generaal E. Krings ;

VERKLAART VOOR RECHT :

1. Er moet ontkennend worden geantwoord op de vraag of het volstaat dat de houder van een woordmerk, bestaande uit een voorvoegsel gevolgd (onmiddellijk of na een gedachtenstreepje) door andere letters of een woord, terzelfdertijd houder is van andere merken, bestaande uit een woord, voorafgegaan door hetzelfde voorvoegsel, opdat er wettelijk geen overeenstemming zou bestaan tussen het eerste bedoelde merk en de door derde personen gebruikte tekens bestaande uit verschillende woorden of een enkel woord, voorafgegaan door hetzelfde voorvoegsel ;
2. Er moet ontkennend worden geantwoord op de vraag of het volstaat dat de houder van een merk op de verpakking van desbetreffende produkten, buiten het woordmerk, een woord gebruikt, waarin het voorvoegsel van het merk voorkomt, opdat er wettelijk geen overeenstemming zou bestaan tussen het merk en het door een derde persoon gebruikte teken, waarvan de beginletters overeenstemmen met het voorvoegsel van het merk ;
3. Er moet ontkennend worden geantwoord op de vraag of de vaststelling volstaat dat de houder van een woordmerk gedurende min of meer lange tijd niet optreedt tegen een door een derde persoon gebruikt teken waarin het voorvoegsel van het merk voorkomt, opdat er wettelijk geen overeenstemming zou bestaan tussen het merk en het nog door een ander persoon gebruikt teken, samengesteld uit het voorvoegsel, gevolgd door nog een ander woord, dat totaal verschilt van het in het woordmerk op het voorvoegsel volgende woord of letters ;
4. Er moet ontkennend worden geantwoord op de vraag of het volstaat dat de houder van verschillende woordmerken, samengesteld uit dezelfde letters of hetzelfde woord gevolgd door andere letters of een woord, één van zijn merken overdraagt aan een derde, opdat er wettelijk geen overeenstemming zou zijn tussen het overgedragen merk en het door nog een andere derde gebruikt teken, met hetzelfde voorvoegsel ;

5. La constatation qu'il y a en même temps divers titulaires de plusieurs marques verbales ayant toutes le même préfixe (p.ex. BIO), et que, pendant une période plus ou moins longue, ces titulaires ne se sont pas opposés à l'emploi, par un tiers, d'un signe avec le même préfixe, suffit-elle pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre une de ces marques (p.ex. Biotex) et un signe utilisé par encore un autre tiers avec le même préfixe (p.ex. Biomarc) ;

...
Statuant sur les questions posées par la cour d'appel de Gand et vu les conclusions de Messieurs l'avocat général E. Krings ;

DIT POUR DROIT :

1. Il faut répondre par la négative à la question de savoir s'il suffit que le titulaire d'une marque verbale, composée d'un préfixe suivi (immédiatement ou après un tiret) d'autres lettres ou d'un mot, soit en même temps titulaire d'autres marques, composées d'un mot précédé du même préfixe, pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre la première marque considérée et les signes, utilisés par des tiers, composés d'un ou de plusieurs mots précédés du même préfixe ;
2. Il faut répondre par la négative à la question de savoir s'il suffit que le titulaire d'une marque utilise sur l'emballage des produits concernés, outre la marque verbale, un mot dans lequel figure le préfixe de la marque, pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre la marque et le signe, utilisé par un tiers, dont les lettres initiales correspondent au préfixe de la marque ;
3. Il faut répondre par la négative à la question de savoir si la constatation que, pendant une période plus ou moins longue, le titulaire d'une marque verbale ne s'est pas opposé à l'emploi, par un tiers, d'un signe dans lequel figure le préfixe de la marque, suffit pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre la marque et le signe, utilisé par encore une autre personne, composé du préfixe, suivi d'un autre mot qui diffère totalement du mot ou des lettres suivant le préfixe dans la marque verbale ;
4. Il faut répondre par la négative à la question de savoir s'il suffit que le titulaire de plusieurs marques verbales, composées des mêmes lettres ou du même mot, suivis d'autres lettres ou d'un mot, cède une de ses marques à un tiers, pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre la marque cédée et le signe utilisé par encore un autre tiers avec le même préfixe ;

5. Er moet ontkennend worden geantwoord op de vraag of de vaststelling volstaat dat er terzelfdertijd onderscheiden houders zijn van verschillende woordmerken, die alle hetzelfde voorvoegsel hebben, en dat die houders gedurende min of meer lange tijd niet optreden tegen een derde persoon die een teken met hetzelfde voorvoegsel gebruikt, opdat er wettelijk geen overeenstemming bestaat tussen één van die merken en een nog door een ander derde persoon gebruikt teken met hetzelfde voorvoegsel.

Aldus gewezen door de heren R. Janssens, president, H.E. Ras, eerste vice-president, R. Soetaert, F. Hess, Mevrouw J. Rouff, de heer O. Stranard, rechters, en mevrouw S. Boekman, de heren R. Everling, C.H. Beekhuis, plaatsvervangende rechters ;

en uitgesproken ter openbare zitting te Brussel op 29 juni 1987 door de heer R. Janssens, voornoemd, in aanwezigheid van de heer E. Krings, advocaat-generaal, en C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.

(w.g.) C. DEJONGE

(w.g.) R. JANSSENS

5. Il faut répondre par la négative à la question de savoir si la constatation qu'il y a en même temps divers titulaires de plusieurs marques verbales ayant toutes le même préfixe, et que, pendant une période plus ou moins longue, ces titulaires ne se sont pas opposés à l'emploi, par un tiers, d'un signe avec le même préfixe, suffit pour qu'il n'y ait légalement pas de ressemblance entre une de ces marques et un signe utilisé par encore un autre tiers avec le même préfixe.

Ainsi jugé par Messieurs R. Janssens, président, H.E. Ras, premier vice-président, R. Soetaert, F. Hess, Madame J. Rouff, Monsieur O. Stranard. juges et Madame S. Boekman, Messieurs R. Everling, C.H. Beekhuis, juges suppléants ;

et prononcé en audience publique à Bruxelles, le 29 juin 1987, par Monsieur R. Janssens, préqualifié, en présence de Messieurs E. Krings, avocat-général, et C. Dejonge, greffier en chef suppléant.

BENELUX-GERECHTSHOF
Zaak A 87/3
OMNISPORT
tegen
BAUWERAERTS

COUR DE JUSTICE BENELUX
Affaire A 87/3
OMNISPORT
contre
BAUWERAERTS

Procestaal : Nederlands - Langue de la procédure : le néerlandais

**Verzoek om een prejudiciële beslissing,
gedaan bij arrest van het Hof van Cassatie van België
inzake N.V. Omnisport
tegen R. Bauweraerts
(zaak A 87/3)**

Het Hof van Cassatie van België heeft bij een in bovengenoemde zaak gewezen arrest van 13 maart 1987 – ontvangen ter griffie van het Benelux-Gerechtshof op 26 maart 1987 – dit Hof verzocht uitspraak te doen over de volgende vraag :

“ Is artikel 13, A, 1°, van de Eenvormige Beneluxwet op de Warenmerken toepasselijk op het gebruik van een merk of van een overeenstemmend teken als handelsbenaming wanneer de feitenrechter vaststelt dat het merk of het overeenstemmend teken niet voor waren wordt gebruikt ?”.

* *
*

TRADUCTION

**Demande de décision préjudicielle,
formée par arrêt de la Cour de cassation de Belgique
en cause S.A. Omnisport
contre R. Bauweraerts
(affaire A 87/3)**

Par un arrêt du 13 mars 1987 rendu dans la cause susdite et parvenu au greffe de la Cour de justice Benelux le 26 mars 1987, la Cour de cassation de Belgique a invité la Cour Benelux à se prononcer sur la question suivante :

“L'article 13, A, 1° de la loi uniforme Benelux sur les marques de produits s'applique-t-il à l'emploi d'une marque ou d'un signe ressemblant comme dénomination commerciale, lorsque le juge du fond constate que la marque ou le signe ressemblant n'est pas employé pour des produits ?”.

* *

*

BENELUX-GERECHTSHOF
Zaak A 87/4
VOLKSVERZEKERING
tegen
VAN HYFTE c.s.

COUR DE JUSTICE BENELUX
Affaire A 87/4
ASSURANCES POPULAIRES
contre
VAN HYFTE et crts

**Verzoek om een prejudiciële beslissing,
gedaan bij arrest van het Hof van cassatie van België
inzake N.V. De Volksverzekering
tegen F. Van Hyfte c.s.
(zaak A 87/4)**

Het Hof van cassatie van België heeft bij een in bovengenoemde zaak gewezen arrest van 24 maart 1987 – ontvangen ter griffie van het Benelux-Gerechtshof op 26 maart 1987 – dit Hof verzocht

“artikel 11, § 1, van de gemeenschappelijke bepalingen behorende bij de overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen uit te leggen en meer bepaald nader toe te lichten of de aanwending van het motorrijtuig door de verzekeringnemer om rijtuigen van andere weggebruikers opzettelijk te beschadigen al dan niet een exceptie oplevert die door de verzekeraar aan de benadeelde kan tegengeworpen worden”.

* *

*

TRADUCTION

**Demande de décision préjudicielle,
formée par arrêt de la Cour de cassation de Belgique
en cause S.A. Assurances populaires
contre F. Van Hyfte et crts
(affaire A 87/4)**

Par un arrêt du 24 mars 1987 rendu dans la cause susdite et parvenu au greffe de la Cour de justice Benelux le 26 mars 1987, la Cour de cassation de Belgique a invité la Cour Benelux à donner l'interprétation de

“l'article 11, § 1er, des dispositions communes annexées à la Convention relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs et notamment à préciser si l'utilisation du véhicule automoteur par le preneur d'assurance pour endommager volontairement les véhicules d'autres usagers constitue ou non une exception pouvant être opposée par l'assureur à la personne lésée”.

* *

*

COUR DE JUSTICE BENELUX
Affaire A 87/5
ALFA LOUISE
contre
GOVIMO
et
ALFA INTERNATIONAL HOTELS

BENELUX-GERECHTSHOF
Zaak A 87/5
ALFA LOUISE
tegen
GOVIMO
en
ALFA INTERNATIONAL HOTELS

Langue de la procédure : le français - Procestaal : Frans

VERTALING

**Verzoek om een prejudiciële beslissing,
gedaan bij vonnis van de Rechtbank van Koophandel te Brussel
inzake N.V. Hotel Alfa Louise
tegen N.V. Govimo en N.V. Alfa International Hotels
(zaak A 87/5)**

Bij in vorengenoemde zaak gewezen en op 12 mei 1987 ter griffie van het Benelux-Gerechtshof ingekomen vonnis van 11 mei 1987 van de Kamer voor vorderingen tot staking van de Rechtbank van Koophandel te Brussel heeft die rechtbank het Benelux-Hof verzocht uitspraak te doen over de navolgende vragen betreffende de uitlegging van artikel 40 van de Eenvormige Beneluxwet op de merken, zoals gewijzigd en aangevuld door het te Brussel op 10 november 1983 ondertekende protocol :

- “1) Dient dat artikel 40 aldus te worden uitgelegd dat de houder van een dienstmerk, die zich op het gestelde onder B van genoemd artikel wenst te beroepen, omdat hij een dienstmerk vóór 1 januari 1987 in gebruik heeft genomen, kan aanvoeren dat zijn dienstmerk eerder in gebruik was dan een ander dat eveneens vóór 1 januari 1987 in gebruik is genomen doch waarvan het depot door de houder op grond van het gestelde onder A van evengenoemd artikel 40 is verriicht ?
- 2) Strekt het op grond van artikel 40/B B.M.W. aan de houder van een dienstmerk toegekend recht zich tot het gehele Beneluxgebied uit of kan het enkel voor een beperkter gebied gelden, nu het dienstmerk in België door de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken werd beschermd en de rechtspraak bij de toepassing van deze wet territoriale begrenzingen erkende ?
- 3) Wanneer twee houders van een vóór 1 januari 1987 in gebruik zijnd dienstmerk van de hun door artikel 40/A van de wet geboden mogelijkheid gebruik hebben gemaakt, welke zijn dan de te hanteren criteria om de rangorde van de depots te bepalen ?”

*

* *

**Demande de décision préjudicielle,
formée par jugement du tribunal de commerce de Bruxelles
en cause S.A. Hotel Alfa Louise
contre S.A. Govimo et S.A. Alfa International Hotels
(affaire A 87/5)**

Par un jugement du 11 mai 1987 de la Chambre des actions en cessation du tribunal de commerce de Bruxelles, rendu dans la cause susdite et parvenu au greffe de la Cour de justice Benelux le 12 mai 1987, ce tribunal a invité la Cour Benelux à se prononcer sur les questions suivantes concernant l'interprétation de l'article 40 de la loi uniforme Benelux sur les marques, telle que modifiée et complétée par le protocole signé à Bruxelles le 10 novembre 1983 :

- “1) Cet article 40 doit-il être interprété de telle façon que le titulaire d'une marque de service qui désire se prévaloir du bénéfice de l'alinéa B dudit article pour avoir utilisé avant le 1er janvier 1987 une marque de service peut faire valoir l'antériorité d'usage à l'égard du titulaire d'une marque de service également en usage avant le 1er janvier 1987 mais qui a choisi de déposer cette marque en application de l'alinéa A dudit article 40 ?

- 2) Le droit reconnu au titulaire d'une marque de service selon l'article 40/B L.B.M. s'étend-il à la totalité du territoire Benelux ou peut-il ne s'étendre qu'à un territoire plus limité dès lors qu'en Belgique la marque de service était protégée par le biais de la loi du 14 juillet 1971 sur les pratiques du commerce et que dans l'application de cette loi la jurisprudence admettait des limitations territoriales ?

- 3) Dans l'hypothèse où deux titulaires d'une marque de service en usage avant le 1er janvier 1987 ont fait usage de la faculté leur réservée par l'article 40/A de la Loi quels sont les critères à utiliser pour déterminer le rang des dépôts ?”

*

* *

BENELUX-GERECHTSHOF
Zaak A 87/6
KARIM
tegen
BUITENLANDSE ZAKEN NEDERLAND

COUR DE JUSTICE BENELUX
Affaire A 87/6
KARIM
contre
AFFAIRES ETRANGERES PAYS-BAS

**Verzoek om een prejudiciële beslissing,
gedaan bij arrest van de Nederlandse Raad van State
inzake M.A.B. Karim en H.M. Amin
tegen Minister van Buitenlandse Zaken
(zaak A 87/6)**

De Nederlandse Raad van State, Afdeling Rechtspraak, heeft bij een in bovengenoemde zaak gewezen tussen-uitspraak van 20 augustus 1987 – ontvangen ter griffie van het Benelux-Gerechtshof op 4 september 1987 - dit Hof verzocht uitspraak te doen over de navolgende vragen van uitleg van de Benelux-Overeenkomst van 11 april 1960 inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Beneluxgebied :

- “1. Leent artikel 4 van de Overeenkomst verlegging personencontrole zich naar zijn aard en strekking voor toepassing door de nationale rechter in een voor hem aanhangig geding ?
2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord : Moet artikel 4 van de Overeenkomst verlegging personencontrole aldus worden verstaan dat het in die bepaling bedoelde visum niet door of namens een nationale autoriteit van één der Beneluxlanden doch uitsluitend krachtens een mandaat van de als lid van de aldaar genoemde Werkgroep daartoe bevoegde Belgische, Luxemburgse en Nederlandse ministers gezamenlijk kan worden verleend ?”
3. Kunnen onder de instructies bedoeld in artikel 4, tweede volzin, van de Overeenkomst verlegging personencontrole mede worden begrepen niet gepubliceerde en ook niet te publiceren beschikkingen van de Werkgroep ?”

TRADUCTION

**Demande de décision préjudicielle,
formée par arrêt du Conseil d'Etat des Pays-Bas
en cause M.A.B. Karim et H.M. Amin
contre le ministre des Affaires étrangères
(affaire A 87/6)**

Par une décision interlocutoire du 20 août 1987 rendue dans la cause susdite et parvenue au greffe de la Cour de Justice Benelux le 4 septembre 1987, le Conseil d'Etat des Pays-Bas, Section du Contentieux, a invité cette Cour à se prononcer sur les questions suivantes concernant l'interprétation de la Convention Benelux du 11 avril 1960 relative au transfert du contrôle des personnes vers les frontières extérieures du territoire Benelux :

- “1. L'article 4 de la Convention de transfert du contrôle des personnes se prête-t-il, par sa nature et sa portée, à une application par le juge national dans un litige qui lui est déféré ?
2. Si la question 1 appelle une réponse affirmative : L'article 4 de la Convention de transfert du contrôle des personnes doit-il être compris en ce sens que le visa visé dans cette disposition ne peut être délivré par ou au nom d'une autorité nationale d'un des pays du Benelux mais uniquement en vertu d'un mandat des Ministres belge, luxembourgeois et néerlandais agissant conjointement en leur qualité de membre du Groupe de Travail y mentionné ?
3. Les instructions visées à l'article 4, deuxième phrase, de la Convention de transfert du contrôle des personnes comprennent-elles notamment les décisions non publiées et non publiables du Groupe de Travail ?”

BENELUX-GERECHTSHOF
Zaak A 87/7
ISOVER
tegen
ISOGLASS

COUR DE JUSTICE BENELUX
Affaire A 87/7
ISOVER
contre
ISOGLASS

**Verzoek om een prejudiciële beslissing,
gedaan bij arrest van het Hof van Cassatie van België
inzake Isover Saint-Gobain, Vennootschap naar Frans recht,
en Glaceries de Saint-Roch N.V. tegen Isoglass N.V.
(zaak A 87/7)**

Het Hof van Cassatie van België, eerste kamer, heeft bij een in bovengenoemde zaak gewezen arrest van 11 september 1987 – ontvangen ter griffie van het Benelux-Gerechtshof op 7 oktober 1987 – dit Hof verzocht uitspraak te doen over de navolgende vragen van uitlegging van de Eenvormige Beneluxwet op de merken :

1. Wordt onder het begrip taal dat aan artikel 13, C, van de Beneluxwet op de merken ten grondslag ligt, mede begrepen de spontane benoeming van een grafische voorstelling, of een letterwoord, als bijvoorbeeld de betwiste voorstelling van het teken ISGLA ?
2. Wordt met het begrip 'luidende in een der nationale of streektalen' in artikel 13, C, eerste lid, van de eenvormige Beneluxwet op de merken (a) uitsluitend bedoeld een woordmerk, in geschreven of gesproken uitdrukking, dat aan de gangbare of bekende taal is ontleend en waarvan een gangbare of bekende vertaling bestaat – in de lexica of daarbuiten – dan wel (b) mede bedoeld een merk dat op zichzelf niet tot de bestaande woordenschat van een van die talen behoort, maar dat in zijn geschreven of gesproken uitdrukking bestaat in een combinatie van twee woorden en/of syllaben of bestanddelen van verschillende woorden uit een van die talen ?
3. Indien het antwoord op de tweede vraag sub (a) bevestigend is, moet dan ook als gangbare vertaling worden beschouwd een woord dat bestaat uit een eerste gedeelte geheel gelijk aan dat in de oorspronkelijke taal van het merk, bijvoorbeeld ISO, en een tweede gedeelte dat, geschreven of gesproken, de gangbare vertaling is van het tweede gedeelte van het merk, zoals VER(RE) en GLAS(S) ?
4. Komt in dezelfde onderstelling als sub 3, aan de rechter die constateert dat het betwiste teken als een vertaling van het merkwoord, in de zin van artikel 13, C, eerste lid, van de eenvormige Beneluxwet op de merken, moet of kan worden beschouwd, nog enige vrijheid van beoordeling toe met name op grond van de onbekendheid of het gering gebruik van het woord of, van een gering onderscheidend vermogen of van enige andere omstandigheid, als de veelheid van mogelijke vertalingen, of van verschil van mogelijke bekentenissen of van connotaties ?
5. Indien het antwoord op vraag sub 2 (b) bevestigend is, volgens welke criteria kan de rechter dan beslissen dat het betwiste teken een vertaling is van het merk ? Heeft de rechter dan volstrekt vrije beoordelingsmacht, of moet hij bijvoorbeeld eerst nagaan of er overeenstemming bestaat tussen merk en teken, in de zin van artikel 13, A, van de eenvormige wet ?

TRADUCTION

**Demande de décision préjudicielle
formée par arrêt de la Cour de cassation de Belgique
en cause Isover Saint-Gobain, société de droit français,
et Glaceries de Saint-Roch S.A. contre Isoglass S.A.
(affaire A 87/7)**

Par un arrêt du 11 septembre 1987 rendu dans la cause susdite et parvenu au greffe de la Cour de Justice Benelux le 7 octobre 1987, la Cour de cassation de Belgique a invité la Cour Benelux à se prononcer sur les questions suivantes relatives à l'interprétation de la loi uniforme Benelux sur les marques :

1. La notion de langue qui est à la base de l'article 13, C de la loi uniforme Benelux sur les marques comprend-elle également la dénomination spontanée d'une représentation graphique ou un sigle comme par exemple la représentation contestée du signe ISGLA ?
2. La notion 'rédigée dans l'une des langues nationales ou régionales' à l'article 13, C, premier alinéa de la loi uniforme Benelux sur les marques (a) vise-t-elle exclusivement une marque verbale, dans son expression parlée ou écrite, qui est empruntée au langage courant ou connu et dont il existe une traduction courante ou connue - dans le lexique ou en dehors - ou bien (b) vise-t-elle notamment une marque qui n'appartient pas en soi au vocabulaire existant d'une de ces langues mais qui, dans son expression écrite ou parlée, consiste dans la combinaison de deux vocables ou syllabes ou d'éléments constitutifs de différents mots d'une de ces langues ?
3. Si la réponse à la deuxième question sous (a) est affirmative, faut-il dès lors considérer comme une traduction courante un vocable composé d'une première partie entièrement identique à celle de la langue originale de la marque, par exemple ISO, et d'une seconde partie qui, écrite ou parlée, est la traduction courante de la seconde partie de la marque comme VER(RE) et GLAS(S) ?
4. Dans la même hypothèse que sous 3, si le juge constate que le signe contesté doit ou peut être considéré comme une traduction de la marque verbale au sens de l'article 13, C, premier alinéa de la loi uniforme Benelux sur les marques, détient-il encore une quelconque liberté d'appréciation, notamment en raison de la méconnaissance ou du faible usage du vocable ou en raison de son faible pouvoir distinctif ou de toute autre circonstance telle que la multiplicité des traductions possibles ou la différence des significations possibles ou des connotations ?
5. Si la réponse à la question sous 2 (b) est affirmative, suivant quel critère le juge pourra-t-il décider que le signe contesté est une traduction de la marque ? Le juge possède-t-il un pouvoir d'appréciation discrétionnaire ou doit-il, par exemple, d'abord examiner s'il existe un ressemblance entre la marque et le signe au sens de l'article 13, A de la loi uniforme ?

BENELUX-GERECHTSHOF
Zaak A 87/8
SUPERCONFEX
tegen
BURBERRYS

COUR DE JUSTICE BENELUX
Affaire A 87/8
SUPERCONFEX
contre
BURBERRYS

**Verzoek om een prejudiciële beslissing,
gedaan bij arrest van de Hoge Raad der Nederlanden,
inzake Superconfex B.V. tegen Burberrys Limited
(zaak A 87/8)**

De Hoge Raad der Nederlanden heeft bij een in bovengenoemde zaak gewezen arrest van 2 oktober 1987 – ontvangen ter griffie van het Benelux-Gerechtshof op 8 oktober 1987 – dit Hof verzocht uitspraak te doen over de navolgende vragen van uitlegging van de Eenvormige Beneluxwet op de merken (B.M.W.):

- “(A) Moet de uitzonderingsbepaling van artikel 1 lid 2 BMW, voor zover inhoudende dat niet als merken kunnen worden beschouwd vormen die de wezenlijke waarde van de waar beïnvloeden, aldus worden verstaan dat de uitzondering slechts toepasselijk kan zijn indien de betrokken vormen **in concreto** bescherming genieten krachtens de Beneluxwet inzake tekeningen of modellen (BTMW) of de nationale auteurswetten?
- (B) Zo neen, is dan de strekking van die bepaling dat zij slechts toepassing kan vinden indien de betrokken vormen als zodanig in beginsel **vatbaar** zijn voor bescherming krachtens de BTMW of de nationale auteurswetten?
- (C) Indien ook vraag B van een te restrictieve strekking van de bepaling uitgaat, naar welk criterium moet dan worden beoordeeld of de betrokken vormen al dan niet onder de uitzondering vallen?”

* *
*

TRADUCTION

**Demande de décision préjudicielle
formée par arrêt du Hoge Raad der Nederlanden
en cause Superconfex B.V. contre Burberrys Limited
(affaire A 87/8)**

Par un arrêt du 2 octobre 1987 rendu dans la cause susdite et parvenu au greffe de la Cour de Justice Benelux le 8 octobre 1987, le Hoge Raad der Nederlanden a invité cette Cour à se prononcer sur les questions suivantes relatives à l'interprétation de la loi uniforme Benelux sur les marques (LBM) :

- (A) L'exception prévue à l'article 1er, alinéa 2, LBM en tant que cette disposition porte que ne peuvent être considérées comme marques les formes qui affectent la valeur essentielle du produit, doit-elle être comprise en ce sens qu'elle ne peut s'appliquer que si les formes considérées bénéficient **in concreto** de la protection au titre de la Loi Benelux en matière de dessins ou modèles (LBDM) ou des lois nationales sur le droit d'auteur ?
- (B) Dans la négative, cette disposition a-t-elle pour portée de n'être applicable que si les formes considérées sont en principe **susceptibles** en soi de protection au titre de la LBDM ou des lois nationales sur le droit d'auteur ?
- (C) Si la question B se fonde, elle aussi, sur une portée trop restrictive de cette disposition, suivant quel critère faut-il apprécier si les formes considérées relèvent ou non de l'exception prévue ?

* *

*

EERSTE BESCHIKKING
VAN HET COMITE VAN MINISTERS
VAN 23 JUNI 1987
TOT WIJZIGING VAN DE BENELUX-OVEREENKOMST
OP HET GEBIED VAN DE JACHT EN DE VOGELBESCHERMING
M (87) 2

(in werking getreden op de dag van ondertekening)

PREMIERE DECISION
DU COMITE DE MINISTRES
DU 23 JUIN 1987
MODIFIANT LA CONVENTION BENELUX
EN MATIERE DE CHASSE ET DE PROTECTION DES OISEAUX
M (87) 2

(entrée en vigueur le jour de sa signature)

EERSTE BESCHIKKING
van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie
tot wijziging van de Benelux-Overeenkomst,
op het gebied van de jacht en de vogelbescherming
M (87) 2

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 1 van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming,

Overwegende tevens dat het wenselijk is de bepalingen van de categorieën als wild te rangschikken dieren aan te passen aan de cynegetische omstandigheden en de huidige inzichten inzake jacht,

Heeft het volgende beslist :

Artikel 1

1. De categorieën wild zoals bepaald in artikel 1, lid 2 van bovenvermelde Benelux-Overeenkomst op het gebied van jacht en vogelbescherming worden als volgt gewijzigd :

- **Overig wild :**

Te schrappen : otters (*Lutra lutra*), zeehonden (*Phoca vitulina* en *Halichoerus grypus*).

Artikel 2

1. Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.
2. Elk land neemt binnen een termijn van drie jaar, te rekenen vanaf de datum van ondertekening van de onderhavige Beschikking, de maatregelen die vereist zijn om de nationale voorschriften in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze Beschikking.
3. Binnen zes maanden te rekenen vanaf die datum brengt ieder der drie regeringen verslag uit aan het Comité van Ministers over de maatregelen die zijn getroffen ter uitvoering van onderhavige Beschikking. Bij dit verslag zal de tekst van de nationale uitvoeringsmaatregelen worden gevoegd.

Gedaan te Luxemburg, op 23 juni 1987.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

H. VAN DEN BROEK

PREMIERE DECISION
du Comité de ministres de l'Union économique Benelux
modifiant la Convention Benelux en matière de chasse
et de protection des oiseaux

M (87) 2

Le Comité de Ministres de l'Union économique Benelux,

Vu l'article 1er de la Convention Benelux en matière de chasse et de protection des oiseaux,

Considérant qu'il est souhaitable d'adapter les définitions des catégories d'animaux à considérer comme gibier aux conditions cynégétiques et aux vues actuelles sur la chasse,

A décidé ce qui suit :

Article 1er

1. Les catégories de gibier définies à l'article 1er, alinéa 2 de la Convention Benelux précitée en matière de chasse et de protection des oiseaux sont modifiées comme suit :

- **Autre gibier :**

A biffer : loutres (*Lutra lutra*), phoques (*Phoca vitulina* et *Halichoerus grypus*).

Article 2

1. La présente Décision entre en vigueur le jour de sa signature.
2. Chaque pays prend, endéans un délai de trois ans à partir de la date de signature de la présente Décision les mesures nécessaires pour mettre ses dispositions nationales en concordance avec les prescriptions de cette Décision.
3. Dans les six mois à compter de cette date, chacun des trois Gouvernements fera rapport au Comité de Ministres sur les mesures qui ont été prises pour l'exécution de cette Décision. Le texte des mesures d'exécution nationales sera joint à ce rapport.

Fait à Luxembourg, le 23 juin 1987.

Le Président du Comité de Ministres,

H. VAN DEN BROEK

MEMORIE VAN TOELICHTING

M (87) 2, Bijlage

De Benelux-Overeenkomst op het gebied van de Jacht en de Vogelbescherming deelt het wild in volgende vier categorieën in : grof wild, klein wild, waterwild en overig wild.

Artikel 1.2.d) bepaalt de soorten die onder de categorie "overig wild" ressorteren. Naast soorten als houtduiven (*Columba palumbus*), zwarte en bonte kraaien (*Corvus corone corone* en *Corvus corone cornix*), roeken (*Corvus frugilegus*) zijn hierin ook soorten als boom- en steenmarters (*Martes martes* en *Martes foina*), dassen (*Meles meles*), otters (*Lutra lutra*) en zeehonden (*Phoca vitulina* en *Halichoerus grypus*) opgenomen.

Op grond van artikel 1, lid 3 kan het Comité van Ministers deze vermelde opsommingen wijzigen of aanvullen door middel van overeenkomstig artikel 19a. van het Unieverdrag genomen beschikkingen.

Ten aanzien van de otters (*Lutra lutra*) en de zeehonden (*Phoca vitulina* en *Halichoerus grypus*) wordt de noodzaak gevoeld deze van de lijst van het "overig wild" af te voeren. Hierbij wordt gesteund op volgende motieven :

- de populatie van de otter en de gewone zeehond is sterk gereduceerd. Deze populaties en de ontwikkeling van de populaties geven geen aanleiding deze soorten binnen overzienbare termijn als potentieel bejaagbaar te beschouwen ;
- de jagers wensen de otter noch de zeehonden (zowel de grijze als de gewone zeehond) niet/meer te bejagen. Deze soorten worden niet meer als potentiële jachtbuit gezien.

EXPOSE DES MOTIFS**M (87) 2, Annexe**

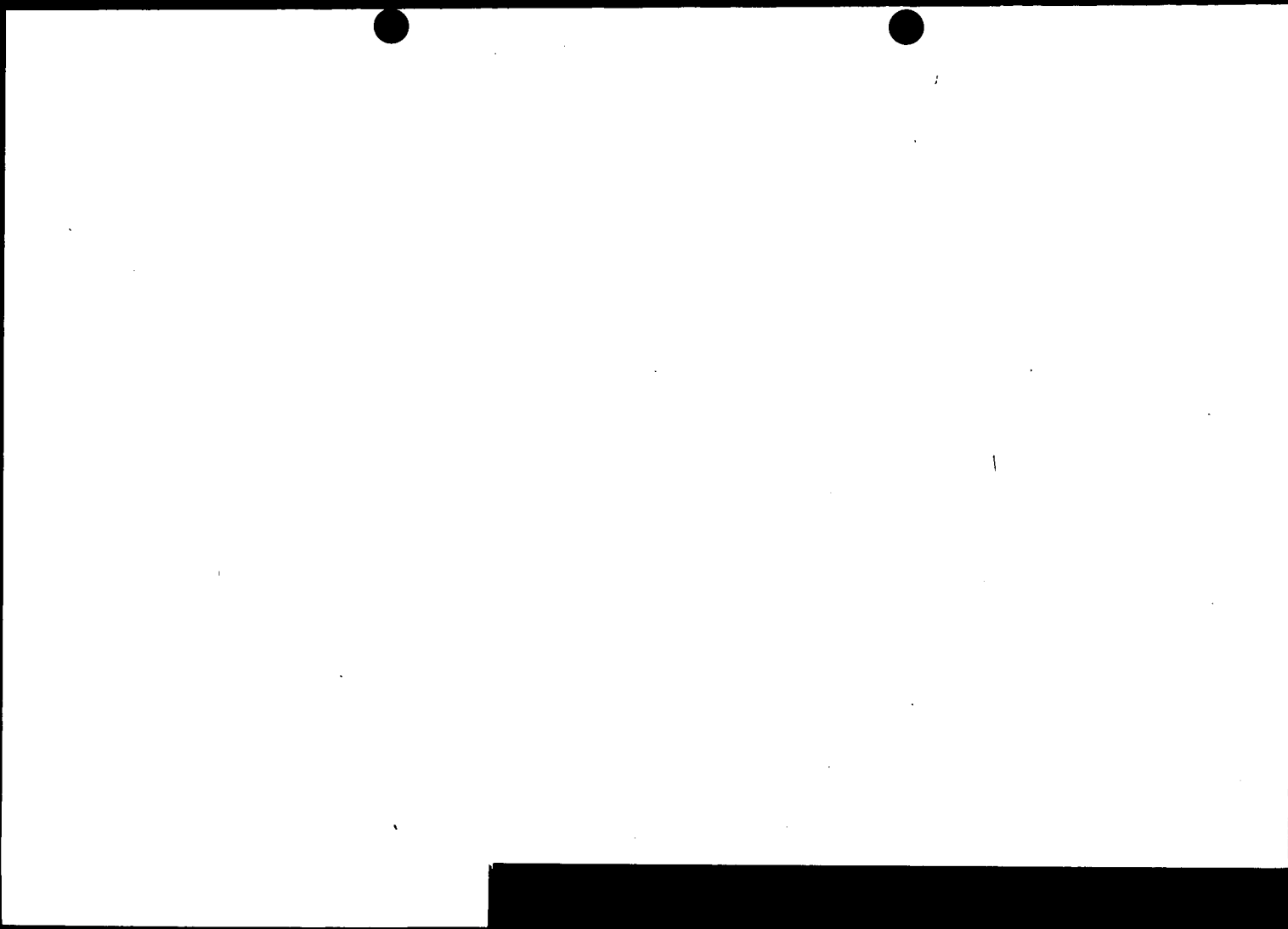
La Convention Benelux en matière de chasse et de protection des oiseaux distingue pour le gibier les 4 catégories suivantes : grand gibier, petit gibier, gibier d'eau et autre gibier.

L'article 1.2.d) détermine les espèces qui relèvent de la catégorie "autre gibier". A côté des espèces comme les ramiers (*Columba palumbus*), les corneilles noires et mantelées (*Corvus corone corone* et *Corvus corone cornix*), et les corbeaux freux (*Corvus frugilegus*), la liste reprend également d'autres espèces comme les martes communes et domestiques (*Martes martes* et *Martes foina*), les blaireaux (*Meles meles*), les loutres (*Lutra lutra*) et les phoques (*Phoca vitulina* et *Halichoerus grypus*).

Le Comité de Ministres peut, sur base de l'article 1, alinéa 3, modifier ou compléter ces énumérations par des décisions prises conformément à l'article 19a. du Traité d'Union.

Il s'avère opportun de retirer les loutres (*Lutra lutra*) et les phoques (*Phoca vitulina* et *Halichoerus grypus*) de la liste "autre gibier". On s'appuie sur les motifs suivants :

- la population de la loutre et du phoque ordinaire est fortement réduite. Ces populations et leur développement ne permettent pas de considérer ces espèces comme pouvant être chassées dans un avenir proche ;
- les chasseurs ne souhaitent pas/plus chasser les loutres ni les phoques (que ce soit le phoque gris ou le phoque veau marin). Ces espèces ne sont plus considérées comme proies potentielles.

BENELUX-OVEREENKOMST
INZAKE GRENDOERSCHRIJDENDE
SAMENWERKING TUSSEN TERRITORIALE
SAMENWERKINGSVERBANDEN OF AUTORITEITEN
ONDERTEKEND TE BRUSSEL
OP 12 SEPTEMBER 1986
MET GEMEENSCHAPPELIJKE MEMORIE
VAN TOELICHTING

CONVENTION BENELUX
CONCERNANT LA COOPERATION
TRANSFRONTALIERE ENTRE COLLECTIVITES
OU AUTORITES TERRITORIALES
SIGNEE A BRUXELLES
LE 12 SEPTEMBRE 1986
AVEC EXPOSE DES MOTIFS COMMUN

OPSTELLING
door het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie
van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de grensoverschrijdende
samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten

M (86) 4

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 19 b) van het Benelux-Unieverdrag,

Heeft de tekst opgesteld van de Benelux-Overeenkomst op het gebied van de grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, alsmede van een daarbij behorende gemeenschappelijke memorie van toelichting.

Deze teksten zijn hierbij gevoegd.

De Overeenkomst zal vóór ondertekening ter advies aan de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad worden voorgelegd.

Gedaan te Luxemburg, op 22 april 1986.

Voor de Voorzitter van het Comité van Ministers,

F. POOS

Nota : Verwezen wordt naar de definitieve tekst van de Overeenkomst zoals hierbij gevoegd. Opgemerkt zij echter dat deze tekst enigszins verschilt met deze welke in bijlage bij beschikking M (86) 4 was toegevoegd. Dit verschil is te wijten aan wijzigingen welke zijn aangebracht ingevolge het door de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad uitgebrachte advies.

ETABLISSEMENT
par le Comité de Ministres de l'Union économique Benelux
de la Convention Benelux concernant la coopération transfrontalière
entre collectivités ou autorités territoriales

M (86) 4

Le Comité de Ministres de l'Union économique Benelux,

Vu l'article 19 b) du Traité d'Union Benelux,

A établi le texte d'une Convention Benelux concernant la coopération transfrontalière entre collectivités ou autorités territoriales ainsi que d'un exposé des motifs commun y afférent.

Ces textes figurent en annexe.

Avant signature, la Convention sera soumise, pour avis, au Conseil Interparlementaire consultatif de Benelux.

Fait à Luxembourg, le 22 avril 1986.

Pour le Président du Comité de Ministres.

F. POOS

Note : Prière de se référer au texte définitif de la Convention tel qu'il figure ci-après. A noter toutefois que ce texte diffère légèrement de celui qui était annexé à la décision M (86) 4. Cette différence provient des modifications apportées suite à l'avis émis par le Conseil Interparlementaire Consultatif de Benelux.

**BENELUX-OVEREENKOMST
INZAKE GRENDOERSCHRIJDENDE SAMESWERKING
TUSSEN TERRITORIALE SAMESWERKINGSVERBANDEN
OF AUTORITEITEN**

De regering van het Koninkrijk België,

De regering van het Groothertogdom Luxemburg,

De regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

Zich bewust van de voordelen van grensoverschrijdende samenwerking zoals omschreven in de op 21 mei 1980 te Madrid gesloten Europese Kaderovereenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten.

Met voldoening vaststellende dat territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten aan beide zijden van de intra-Beneluxgrenzen reeds veelvuldig met elkaar samenwerken op privaatrechtelijke basis,

Verlangende voor deze de mogelijkheid te scheppen om ook op publiekrechtelijke basis met elkaar te kunnen samenwerken,

Overwegende dat deze samenwerking beantwoordt aan de doelstelling van het op 3 februari 1958 te 's-Gravenhage ondertekende Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie,

Overwegende dat de regeringshoofden en ministers van Buitenlandse Zaken van de Beneluxlanden tijdens hun bijeenkomst te 's-Gravenhage op 10 november 1982 hebben besloten een onderzoek te doen instellen naar de mogelijkheid om op Benelux-niveau een kaderovereenkomst te sluiten inzake samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten aan weerszijden van de landsgrenzen,

Gelet op het advies van 7 juni 1986 van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad,

Hebben besloten te dien einde een Overkomst te sluiten en zijn het volgende overeengekomen :

**CONVENTION BENELUX
CONCERNANT LA COOPERATION
TRANSFRONTALIERE ENTRE COLLECTIVITES
OU AUTORITES TERRITORIALES**

Le gouvernement du Royaume de Belgique,

Le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg,

Le gouvernement du Royaume des Pays-Bas,

Conscients des avantages attachés à la coopération transfrontalière tels qu'ils sont définis dans la Convention cadre européenne sur la coopération transfrontalière des collectivités ou autorités territoriales conclue à Madrid le 21 mai 1980,

Constatant avec satisfaction que les collectivités ou autorités territoriales collaborent déjà souvent entre elles de part et d'autre des frontières intra-Benelux sur base du droit privé,

Souhaitant créer pour celles-ci la possibilité de coopérer également sur la base du droit public,

Considérant que cette coopération répond aux objectifs du Traité instituant l'Union économique Benelux signé à La Haye le 3 février 1958,

Considérant que les chefs de gouvernements et les Ministres des Affaires étrangères des pays du Benelux réunis à La Haye le 10 novembre 1982 ont décidé d'examiner la possibilité d'élaborer au niveau Benelux une Convention-cadre relative à la coopération entre les collectivités ou autorités territoriales, de part et d'autre des frontières.

Vu l'avis émis le 7 juin 1986 par le Conseil Interparlementaire Consultatif de Benelux,

Ont décidé de conclure une Convention et sont convenus de ce qui suit :

Artikel 1

1. De onderhavige Overeenkomst is van toepassing op onderstaande territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten :
 - in België : provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare centra voor maatschappelijk welzijn, polders en wateringen ;
 - in Luxemburg : gemeenten, gemeentelijke syndicaten en onder gemeentelijk toezicht geplaatste openbare instellingen ;
 - In Nederland : provincies, gemeenten, waterschappen en openbare lichamen, bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1984, 669) voor zover daartoe in de regeling ingevolge voornoemde wet bevoegd verklaard.
2. Elk der Overeenkomstsluitende Partijen kan, na overleg met de partnerlanden en volgens de regels van zijn interne recht, andere territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten aanwijzen waarop de onderhavige Overeenkomst van toepassing zal zijn.

Artikel 2

1. Onverminderd de mogelijkheden om op basis van het privaatrecht samen te werken kunnen de in artikel 1 genoemde territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, binnen het kader van de bevoegdheden die zij ingevolge het interne recht van hun land hebben, op basis van de onderhavige Overeenkomst met elkaar samenwerken ten einde gemeenschappelijke belangen te behartigen. Het op dit gebied in hoofdzaak geldende interne recht van elke Overeenkomstsluitende Partij is weergegeven in de bijlage bij deze Overeenkomst.
2. De in artikel 1 bedoelde territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten kunnen voor de concretisering van hun samenwerking administratieve afspraken maken en openbare lichamen of gemeenschappelijke organen instellen.
3. De controle- en toezichtsregelen waaraan de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten uit hoofde van het interne recht der Overeenkomstsluitende Partijen zijn onderworpen, zijn van toepassing op besluiten van de in artikel 1 bedoelde territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten om op basis van de onderhavige Overeenkomst samen te werken alsmede op besluiten tot toetreding en uit-treding.

Artikel 3

1. Indien de in artikel 1 genoemde territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten besluiten een openbaar lichaam in te stellen kunnen deze aan dat lichaam bevoegdheden van regeling en bestuur toekennen.

Article 1er

1. La présente Convention s'applique aux collectivités ou autorités territoriales citées ci-dessous :
 - en Belgique : provinces, communes, associations de communes, centres publics d'aide sociale, polders et wateringues ;
 - au Luxembourg : communes et syndicats de communes et établissements publics placés sous la surveillance des communes ;
 - aux Pays-Bas : provinces, communes, wateringues et organismes publics visés dans la Loi concernant les réglementations communautaires (Stb. 1984, 669) pour autant que ladite réglementation les déclare conformément à la loi précitée, compétents en la matière.
2. Chaque Partie Contractante peut, après concertation avec les pays partenaires et conformément aux règles du droit interne qui lui est propre, désigner de nouvelles collectivités ou autorités territoriales auxquelles s'applique la présente Convention.

Article 2

1. Sans préjudice des possibilités de coopération issues du droit privé, les collectivités ou autorités territoriales des Parties Contractantes, mentionnées dans l'article 1er, peuvent, dans les limites des compétences que leur attribue le droit interne de leur pays, coopérer sur base de la présente Convention en vue de défendre des intérêts communs. Les dispositions essentielles du droit interne de chaque Partie Contractante valable en la matière sont reprises à l'annexe à la présente Convention.
2. Les collectivités ou autorités territoriales visées à l'article 1er peuvent, pour la concrétisation de la coopération, conclure des accords administratifs, ainsi que créer des organes communs ou des organismes publics.
3. Les règles de contrôle et de tutelle sont soumises les collectivités ou autorités territoriales en vertu du droit interne des Parties Contractantes, s'appliquent aux décisions prises par les collectivités ou autorités territoriales visées à l'article 1er en vue de collaborer sur base de la présente Convention, ainsi qu'aux décisions d'adhésion et de retrait.

Article 3

1. Si les collectivités ou autorités territoriales mentionnées à l'article 1er décident de créer un organisme public, celles-ci peuvent lui attribuer des compétences de réglementation et d'administration.

2. Het openbaar lichaam bezit rechtspersoonlijkheid. De aan nationale rechtspersonen toegekende rechtsbevoegdheid komt op het grondgebied van elk der Overeenkomstsluitende Partijen aan bedoeld lichaam slechts toe voor zover zulks noodzakelijk is voor de vervulling van zijn taak en voor de verwezenlijking van zijn doelstellingen.
3. De rechtsbetrekkingen tussen het openbaar lichaam en de daaraan rechtsonderhorige natuurlijke en rechtspersonen worden geregeld door het recht dat van toepassing zou zijn als de in artikel 1 genoemde territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten zelf de aan dit openbaar lichaam toegekende bevoegdheden inzake regeling en bestuur hadden uitgeoefend.
4. Behoudens uitzonderingen die in de statuten van het openbaar lichaam worden bepaald, is het recht van de plaats van vestiging van de maatschappelijke zetel van dit lichaam van toepassing met betrekking tot de rechtspositie van het personeel.
5. De statuten van het openbaar lichaam mogen niet in strijd zijn met het interne recht van de betrokken landen en regelen in ieder geval de volgende onderwerpen :
 - de naam, de zetel en het maatschappelijk doel ;
 - de taken, de bevoegdheden en de werkwijze ;
 - de wijze van aanstelling van de leden van de beheers- en bestuursorganen en van de voorzitter daarvan ;
 - de draagwijdte van de verplichtingen jegens het openbaar lichaam ;
 - de wijze waarop vergaderingen worden georganiseerd en de besluitvorming ;
 - de openbaarheid van de beraadslagingen ;
 - de toepasselijke regels inzake begroting en rekening ;
 - de wijze waarop de activiteiten worden gefinancierd ;
 - de wijze waarop de regeling in werking treedt, gewijzigd of beëindigd wordt ;
 - de wijze van toetreding en uittreding der deelnemers.

Artikel 4

1. Op de besluiten van het bestuur van het openbaar lichaam zijn met inachtneming van artikel 3, vierde lid, de controle- en toezichtsregelen voorzien in het interne recht van de Overeenkomstsluitende Partijen van overeenkomstige toepassing.
2. Elke Overeenkomstsluitende Partij kan, onverminderd het bepaalde in het eerste lid, voorzien in de functie van een of meer bijzondere toezichthouder(s) voor grensoverschrijdende samenwerking die tot taak heeft (hebben) de rechten van zijn (hun) land te waarborgen en zich te verzetten tegen elke beslissing van de besturen van de in artikel 3 bedoelde openbare lichamen die deze rechten zou kunnen aantasten en naar zijn (hun) oordeel in strijd is met de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen. Zijn (hun) verzet zal tot gevolg hebben dat de tenuitvoerlegging van de genomen beslissing wordt geschorst.

2. L'organisme public à la personnalité juridique. La capacité juridique attribuée aux personnes morales nationales ne lui est reconnue sur le territoire de chaque Partie Contractante, que dans la mesure nécessaire à l'accomplissement de sa mission et à la réalisation de ses buts.
3. Les rapports de droit entre l'organisme public et les personnes physiques et morales qui en relèvent, sont régis par le droit qui aurait été applicable si les collectivités ou autorités territoriales mentionnées à l'article 1er avaient exercé elles-mêmes les compétences de réglementation et d'administration attribuées à l'organisme public.
4. Sauf exception prévue dans les statuts de l'organisme public, le droit du lieu d'établissement du siège social de cet organisme est applicable en ce qui concerne le statut de son personnel.
5. Les statuts de l'organisme public ne peuvent pas être en contradiction avec le droit interne des pays concernés et prévoient en tout cas une réglementation pour les points suivants :
 - le nom, le siège et l'objet social ;
 - les tâches, les compétences et le mode de fonctionnement ;
 - le mode de désignation des membres des organes de gestion et de direction et du président de ceux-ci ;
 - la portée des obligations envers l'organisme public ;
 - les modalités d'organisation des réunions et de prise de décisions ;
 - le caractère public de ses délibérations ;
 - les règles applicables en matière de budget et comptes ;
 - les modalités de financement des activités ;
 - les modalités d'entrée en vigueur, de modification et d'expiration de l'accord ;
 - les modalités d'adhésion de nouveaux membres et de retrait des membres.

Article 4

1. Les règles de contrôle et de tutelle prévues dans le droit interne des Parties Contractantes s'appliquent par analogie aux décisions prises par les organismes publics en tenant compte de l'article 3, paragraphe 4.
2. Chaque Partie Contractante peut, sans préjudice des dispositions du paragraphe 1er, prévoir la fonction d'un ou de plusieurs commissaire(s) spécial(aux) en matière de coopération transfrontalière dont la mission consiste à sauvegarder les droits du pays dont il(s) relève(nt) et de s'opposer à toute décision prise par les directions des organismes publics visés à l'article 3 qu'il(s) jugerai(ent) de nature à porter atteinte à ces droits ou qui, à son (leur) avis, est en contradiction avec les dispositions légales ou réglementaires. Son (leur) opposition aura pour effet de suspendre l'exécution de la décision prise.

3. Een schorsing op basis van het eerste dan wel het tweede lid wordt niet uitgesproken dan na overleg met of tenminste na melding aan de betrokken toezichthouder(s) van het andere land.
4. De geschorste beslissing wordt door de toezichthouder voorgelegd aan de bevoegde autoriteiten van zijn land die een oplossing voorstellen of het probleem aan de in artikel 6 bedoelde Bijzondere Commissie voorleggen.

Artikel 5

1. De Overeenkomstsluitende Partijen en de provincies hebben het recht om elk voor zich dan wel gezamenlijk een ambtenaar grenscontacten aan te wijzen.
2. Aan hem kunnen vraagstukken worden voorgelegd die in het kader van de grensoverschrijdende samenwerking rijzen.
3. Deze ambtenaar is bevoegd voor deze vraagstukken oplossingen voor te stellen of deze voor te leggen aan de betrokken openbare lichamen, territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten en toezichthouders, of aan de in artikel 6 bedoelde Commissie.
4. Deze ambtenaar is voorts bevoegd de inlichtingen in te winnen die voor de uitoefening van zijn taak nodig zijn.

Artikel 6

1. Met het oog op de uitvoering van de onderhavige Overeenkomst wordt overeenkomstig artikel 31 van het Unieverdrag een Bijzondere Commissie ingesteld.
2. Deze Commissie heeft tot taak :
 - a) de activiteiten inzake grenssamenwerking te bevorderen en te coördineren en belanghebbenden inlichtingen over de wettelijke en andere aspecten van de samenwerkingsprojecten te verschaffen ;
 - b) oplossingen te zoeken voor de vraagstukken die haar met betrekking tot op deze Overeenkomst betrekking hebbende grensoverschrijdende samenwerking tussen de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten worden voorgelegd ;
 - c) een onderzoek in te stellen naar onenigheden en geschillen die met betrekking tot op deze Overeenkomst gebaseerde grensoverschrijdende samenwerking zijn gerezen, ten einde deze via een verzoeningsprocedure op te lossen of aan het Comité van Ministers voor te leggen ;
 - d) jaarlijks verslag aan het Comité van Ministers uit te brengen omtrent de stand van de op basis van onderhavige Overeenkomst gerealiseerde samenwerking ;

3. Une suspension sur base du premier ou du deuxième paragraphe n'est décrétée qu'après concertation avec le(s) commissaire(s) concerné(s) de l'autre pays ou au moins après notification à celui(ceux)-ci.
4. La décision suspendue est soumise par le commissaire aux autorités compétentes de son pays qui proposent une solution ou soumettent le problème à la Commission spéciale visée à l'article 6.

Article 5

1. Les Parties Contractantes et les provinces ont le droit de désigner séparément ou en commun un fonctionnaire pour les contacts frontaliers.
2. Les problèmes se posant dans le cadre de la coopération transfrontalière peuvent être soumis audit fonctionnaire.
3. Ce fonctionnaire est habilité à proposer des solutions à ces problèmes ou à les soumettre aux organismes publics, collectivités ou autorités territoriales et commissaires concernés, ou à la Commission visée à l'article 6.
4. Ce fonctionnaire est par ailleurs compétent pour recueillir les informations nécessaires à l'accomplissement de sa tâche.

Article 6

1. En vue de l'exécution de la présente Convention, il est institué une Commission spéciale conformément à l'article 31 du Traité d'Union.
2. Cette Commission a pour mission :
 - a) de stimuler et de coordonner les activités concernant la coopération transfrontalière et d'informer les intéressés sur les aspects légaux et autres des projets relatifs à la coopération ;
 - b) de rechercher des solutions aux problèmes qui lui sont soumis et portent sur la coopération transfrontalière entre collectivités ou autorités territoriales, objet de la présente Convention ;
 - c) d'examiner les différents et les litiges qui surviennent dans le cadre de la coopération transfrontalière basée sur la présente Convention, en vue de les résoudre par voie de conciliation ou de les soumettre au Comité des Ministres ;
 - d) de faire annuellement rapport au Comité des Ministres sur l'état de la coopération réalisée sur base de la présente Convention ;

- e) elke andere taak te vervullen die haar door het Comité van Ministers binnen het raam van de onderhavige Overeenkomst wordt opgedragen.

Artikel 7

Het Comité van Ministers beslist in aangelegenheden als bedoeld in artikel 6, tweede lid, letter c) die hem door de Bijzondere Commissie worden voorgelegd.

Artikel 8

Het Comité van Ministers kan, bij beschikking genomen overeenkomstig artikel 19, letter a) van het Unieverdrag, nadere regels geven omtrent de wijze van uitvoering van de onderhavige Overeenkomst.

Artikel 9

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij stelt de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie in kennis van wijzigingen in haar interne recht zoals aangegeven in de bijlage. De Secretaris-Generaal brengt de andere Overeenkomstsluitende Partijen onverwijld van dergelijke wijzigingen op de hoogte.
2. De in artikel 1 genoemde territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten stellen de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie in kennis van alle op basis van deze Overeenkomst tot stand gebrachte vormen van samenwerking. Deze worden in het Benelux Publicatieblad vermeld.

Artikel 10

Ter uitvoering van artikel 1, tweede lid, van het Verdrag, betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, worden de bepalingen van de onderhavige Overeenkomst, alsmede de beschikkingen van het Comité van Ministers tot uitvoering daarvan, aangewezen als gemeenschappelijke rechtsregels voor de toepassing van de hoofdstukken III en IV van bedoeld Verdrag.

Artikel 11

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt de onderhavige Overeenkomst alleen voor het land gelegen in Europa.

- e) d'accomplir tout autre tâche qui lui sera confiée par le Comité de Ministres dans le cadre de la présente Convention.

Article 7

Le Comité des Ministres statue sur les affaires visées à l'article 6, paragraphe 2, point c) qui lui sont soumises par la Commission spéciale.

Article 8

Le Comité de Ministres peut, par décision prise conformément à l'article 19 point a) du Traité d'Union, formuler des règles complémentaires pour les modalités d'exécution de la présente Convention.

Article 9

1. Chaque Partie Contractante notifie au Secrétaire général de l'union économique Benelux les modifications survenant dans les dispositions de droit interne indiquées à l'annexe. Le Secrétaire général informe sans délai les autres Parties Contractantes de telles modifications.
2. Les collectivités ou autorités territoriales visées à l'article 1er notifient au Secrétaire général de l'Union économique Benelux toutes les formes de coopération conclues sur base de la présente Convention. Celles-ci sont mentionnées dans le Bulletin Benelux.

Article 10

En exécution de l'article 1er, paragraphe 2 du Traité relatif à l'Institution et au Statut d'une Cour de Justice Benelux, les dispositions de la présente Convention, ainsi que les décisions du Comité de Ministres prises en exécution, de celle-ci, sont désignées comme règles juridiques communes pour l'application des chapitres III et IV dudit Traité.

Article 11

En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, la présente Convention ne s'applique qu'au territoire situé en Europe.

Artikel 12

1. De onderhavige Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand, volgende op de datum waarop de drie Overeenkomstsluitende Partijen de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie hebben medegedeeld dat aan hun grondwettelijke vereisten is voldaan.
2. Zij blijft voor dezelfde tijd van kracht als het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.

Artikel 13

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij kan deze Overeenkomst na overleg met de andere Overeenkomstsluitende Partijen opzeggen door een daartoe strekkende kennisgeving te richten tot de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie. De Secretaris-Generaal brengt de andere Overeenkomstsluitende Partijen onverwijld van een dergelijke kennisgeving op de hoogte.
2. De opzegging wordt van kracht zes maanden na de datum waarop de Secretaris-Generaal de in het eerste lid bedoelde kennisgeving heeft ontvangen.
3. De opzegging laat de reeds op grond van de onderhavige Overeenkomst tot stand gekomen vormen van samenwerking en de werking van die bepalingen van de onderhavige Overeenkomst welke rechtstreeks op die vormen van samenwerking van toepassing zijn onverlet, tenzij de Overeenkomstsluitende Partijen anders overeenkomen. In dat geval regelen zij tevens de rechtsgevolgen van beëindiging van de samenwerking.

TEN BLIJKE WAARVAN DE ONDERGETEKENDEN, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

Gedaan te Brussel, op 12.9.1986 in drievoud, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de regering van het Koninkrijk België :

L. TINDEMANS

Voor de regering van het Groothertogdom Luxemburg :

R. GOEBBELS

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden :

W.D. van den BERG

Article 12

1. La présente Convention entre en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date à laquelle les trois Parties Contractantes auront notifié au Secrétaire général de l'Union économique Benelux qu'il a été satisfait aux exigences constitutionnelles.
2. Elle reste en vigueur aussi longtemps que le Traité instituant l'Union économique Benelux.

Article 13

1. Chaque Partie Contractante peut dénoncer la présente Convention, après consultation des autres parties Contractantes, par une notification envoyée à cet effet au Secrétaire général de l'Union économique Benelux. Le Secrétaire général informe sans délai les autres Parties Contractantes de cette notification.
2. La dénonciation prend effet six mois après la date de la réception par le Secrétaire général de la notification visée au paragraphe 1.
3. Cette dénonciation ne porte pas atteinte aux formes de coopération déjà réalisées sur la base de la présente Convention, ni à l'effet des dispositions de la présente Convention qui sont directement applicables à ces formes de coopération, à moins que les Parties Contractantes en conviennent autrement. Dans ce cas, elles déterminent les conséquences juridiques de la cessation de la coopération.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment mandatés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Bruxelles, le 12.9.1986 en triple exemplaire, en langues néerlandaise et française, les deux textes étant authentiques.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique :
L. TINDEMANS

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg :
R. GOEBBELS

Pour le gouvernement du Royaume des Pays-Bas :
W.D. van den BERG

BIJLAGE

VERWIJZING NAAR HET INTERN RECHT VAN DE 3 LANDEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 2 VAN DE OVEREENKOMST

Luxemburg

- Grondwet van het Groothertogdom Luxemburg van 17 oktober 1868
- Decreet van 14 december 1789 betreffende de instelling van de gemeentebesturen
- Decreet van 16-24 augustus 1790 betreffende de rechterlijke organisatie
- Wet van 16 vendémiaire AN V (7 oktober 1796), waarin wordt bepaald dat gestichten het vruchtgebruik van hun bezittingen behouden en regels worden gegeven voor het beheer daarvan
- Wet van 24 februari 1843 betreffende de inrichting van gemeenten en districten
- Koninklijk-Groothertogelijk besluit van 11 december 1846 betreffende de reorganisatie en het statuut van liefdadigheidsinstellingen
- Wet van 14 februari 1900 betreffende de instelling van verenigingen van gemeenten.

België

- Belgische grondwet van 7 februari 1831
- Decreet van 14 december 1789 betreffende de instelling van de gemeentebesturen
- Decreet van 16-24 augustus 1790 betreffende de rechterlijke organisatie
- Gemeentewet van 30 maart 1836
- Provinciewet van 30 april 1836
- Wet inzake de watervoorziening van 18 augustus 1907
- Wet op de vereniging van gemeenten tot nut van het algemeen van 1 maart 1922
- Wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringeng
- Wet van 3 juni 1957 betreffende de polders
- Organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn van 8 juli 1976
- Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980,
- Wet van 31 december 1983 houdende hervorming der instellingen voor de duitstalige gemeenschap.

Nederland

- Grondwet (Stb. 1983, 15 tot en met 51)
- Wet gemeenschappelijke regelingen (Stb. 1984, 669)
- Wet Administratieve Rechtspraak Overheidsbeschikkingen (Stb. 1975, 284)
- Kieswet (Stb. 1951, 290)
- Gemeentewet (Stb. 1851, 85)
- Wet openbaarheid van bestuur (Stb. 1978, 581)
- Wet op de Raad van State (Stb. 1962, 88)
- Provinciewet (Stb. 1962, 17)
- Waterstaatwet 1900 (Stb. 1900, 176).

ANNEXE

REFERENCES DU DROIT INTERNE DES 3 PAYS VISE A
L'ARTICLE 2 DE LA CONVENTION**Luxembourg**

- Constitution du Grand-Duché de Luxembourg du 17 octobre 1868
- Décret du 14 décembre 1789 relatif à la constitution des municipalités
- Décret des 16-24 août 1790 sur l'organisation judiciaire
- Loi du 16 vendémiaire AN V (7 octobre 1796) qui conserve les hospices dans la jouissance de leurs biens et règle la manière de les administrer
- Loi du 24 février 1843 sur l'organisation communale et des districts
- A.R. grand-ducal du 11 décembre 1846 concernant la réorganisation et le règlement des bureaux de bienfaisance
- Loi du 14 février 1900 concernant la création des syndicats de communes.

Belgique

- Constitution belge du 7 février 1831
- Décret du 14 décembre 1789 relatif à la constitution des municipalités
- Décret des 16-24 août 1790 sur l'organisation judiciaire
- Loi communale du 10 mars 1836
- Loi provinciale du 30 avril 1836
- Loi du 18 août 1907 relative à la distribution d'eau
- Loi du 1er mars 1922 relative à l'association de communes dans un but d'utilité publique
- Loi du 5 juillet 1956 relative aux waterings
- Loi du 3 juin 1957 relative aux polders
- Loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale
- Loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles
- Loi du 31 décembre 1983 réformant les institutions de la communauté germanophone.

Pays-Bas

- Constitution (Stb. 1983, 15 à 51)
- Loi sur les réglementations communes (Stb. 1984, 669)
- Loi concernant la juridiction administrative des décisions des pouvoirs publics (Stb. 1975, 284)
- Loi électorale (Stb. 1951, 290)
- Loi communale (Stb. 1851, 85)
- Loi sur la publicité au niveau de la gestion administrative (Stb. 1978, 581)
- Loi sur le Conseil d'Etat (Stb. 1962, 88)
- Loi provinciale (Stb. 1962, 17)
- Loi sur le Waterstaat 1900 (Stb. 1900, 176).

GEMEENSCHAPPELIJKE MEMORIE VAN TOELICHTING BIJ DE BIJ DE BENELUX-OVEREENKOMST OP HET GEBIED VAN DE GRENSOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING TUSSEN TERRITORIALE SAMENWERKINGSVERBANDEN OF AUTORITEITEN

1. ALGEMENE BESCHOUWING

Tijdens de vergadering van regeringshoofden en ministers van Buitenlandse Zaken van 10 november 1982 werd besloten op korte termijn een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid om op Benelux-niveau een kaderovereenkomst inzake samenwerking tussen de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten in de grensgebieden uit te werken. De in de Kaderovereenkomst van de Raad van Europa van 21 mei 1980 opgenomen modellen zouden voor de desbetreffende werkzaamheden als richtsnoer dienst kunnen doen.

Met deze beslissing werd gevolg gegeven aan de in de aanbeveling van 13 december 1980 van de Raadgevende interparlementaire Beneluxraad tot uitdrukking gebrachte wens, welke aanbeveling trouwens werd overgenomen in het Manifest voor een Benelux-reliance van 27 maart 1982. Deze aanbeveling ging ervan uit dat in de aan weerszijden van de grenzen gelegen gebieden bijzondere behoefte bestond aan grensoverschrijdende samenwerking o.m. op gebieden als verkeersinfrastructuur, ruimtelijke ordening, economische ontwikkeling, bescherming van het leefmilieu, voorkoming en bestrijding van rampen en strijd tegen de vervuiling.

Op regeringsniveau onderhielden verschillende instanties reeds permanente of althans regelmatige contacten over zich in deze gebieden voordoende problemen en sommige daarvan konden zowel in bilateraal als in Benelux-verband worden geregeld op basis van bestaande of nieuw gesloten overeenkomsten. Als zodanig kunnen worden genoemd de op 8 juni 1982 te Brussel ondertekende Benelux-Overeenkomst inzake natuurbehoud en landschapsbescherming, het op 23 juli 1970 te Brussel ondertekende Akkoord tussen de Luxemburgse en de Belgische regering over de wederzijdse bijstand bij de civiele bescherming en de op 14 november 1984 te 's-Gravenhage tussen België en Nederland gesloten Overeenkomst inzake de wederzijdse bijstand bij de rampen- en ongevallenbestrijding. De bovengenoemde territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten — en met name de gemeenten — konden tot nu toe echter niet zelfstandig komen tot bindende publiekrechtelijke grensoverschrijdende afspraken, ook al onderhouden sommige van hen regelmatig contact, voeren zij geregeld overleg, en sluiten zij zelfs privaatrechtelijke akkoorden.

Doel van de onderhavige Overeenkomst is de totstandkoming van akkoorden tussen de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten te vergemakkelijken door voor hen een juridische basis te scheppen voor het organiseren van hun samenwerking op basis van het publiekrecht volgens hun eigen wensen en behoeften. Deze basis ontbrak tot dusverre.

EXPOSE DES MOTIFS COMMUN DE LA CONVENTION BENELUX CONCERNANT LA COOPERATION TRANSFRONTALIERE ENTRE COLLECTIVITES OU AUTORITES TERRITORIALES

I. CONSIDÉRATIONS GÉNÉRALES

Au cours de la réunion des chefs de gouvernement et des ministres des Affaires étrangères du 10 novembre 1982, il fut décidé d'examiner à brève échéance la possibilité d'élaborer au niveau Benelux une convention-cadre relative à la coopération entre les collectivités ou autorités territoriales des régions frontalières, les travaux relatifs à la conclusion de pareille convention pouvant s'inspirer des modèles figurant dans la Convention cadre du Conseil de l'Europe du 21 mai 1980.

Cette décision faisait suite au vœu exprimé dans la recommandation du 13 décembre 1980 du Conseil Interparlementaire Consultatif de Benelux qui par ailleurs fut reprise dans le Manifeste pour une relance du Benelux du 27 mars 1982. Cette recommandation portait de la constatation que les territoires situés des deux côtés des frontières éprouvaient un besoin particulier de coopération transfrontalière entre autres dans les domaines de l'infrastructure des communications, de l'aménagement du territoire, du développement économique, de la protection de l'environnement, de la prévention et de la lutte contre les calamités et les pollutions.

Sans doute, au niveau gouvernemental, différentes instances étaient-elles en contact permanent ou régulier à propos des problèmes se posant dans ces territoires. Tant sur le plan bilatéral que dans le cadre du Benelux, des problèmes étaient réglés sur base de traités existants ou nouvellement conclus. On peut citer à cet égard la Convention Benelux en matière de conservation de la nature et de protection des paysages signée à Bruxelles le 8 juin 1982, ainsi que l'Accord entre le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg et le Gouvernement du Royaume de Belgique sur l'assistance mutuelle en matière de protection civile signé à Bruxelles le 23 juillet 1970 et la Convention entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas sur l'assistance mutuelle dans la lutte contre les catastrophes et les accidents signée à La Haye le 14 novembre 1984. Mais les collectivités ou autorités territoriale susmentionnées, en particulier les communes, ne pouvaient pas, jusqu'à présent, conclure d'accords transfrontaliers contraignants de droit public, même si certaines d'entre elles entretenaient des contacts et organisaient des concertations, voire concluaient des accords entre collectivités ou autorités territoriales en leur offrant la base juridique qui leur manquait jusqu'à présent pour organiser leur coopération sur la base du droit public, selon leurs désirs et leurs propres nécessités.

Zoende kunnen de Beneluxlanden een dynamische rol blijven vervullen bij de Europese eenmaking. Door te voorzien in de behoeften en de dagelijkse noden van de niet onbelangrijke bevolkingsgroep, die in de grensgebieden woonachtig is, zal de onderhavige Overeenkomst een niet te verwaarlozen psychologisch effect hebben op de inwoners van de drie landen en als model kunnen dienen voor andere Europese akkoorden. Meer bepaald wordt hier aan de buurlanden van de drie Beneluxlanden gedacht.

Zowel de opzet van de Overeenkomst als het juridische mechanisme stoelen op de gedachte dat de grens niet langer een obstakel mag vormen: de diensten voor de bescherming van de burgerbevolking bij rampen, de electriciteitsvoorziening en de reinigingsdiensten, om slechts enkele voorbeelden te noemen, zullen voortaan aan weerszijden van de grens op de meest rationele, efficiënte en economische wijze kunnen functioneren, in voorkomend geval binnen een gemeenschappelijke instelling van de twee landen.

Bij de vormgeving van de Overeenkomst is uitgangspunt geweest dat het recht van de drie betrokken landen onaangetast blijft. Met andere woorden de statuten van een op te richten openbaar lichaam zullen zodanig moeten worden ingericht dat deze niet in strijd komen met de wettelijke regels die terzake in de betrokken landen gelden. Naast deze algemene bepaling is het nodig voor een aantal belangrijke punten in deze Overeenkomst zelf bepalingen vast te leggen. Het betreft hier de uitoefening van bevoegdheden door het openbaar lichaam, het toezicht waaraan de openbare lichamen zijn onderworpen, alsmede de rechtsbescherming en de rechtspositie van het personeel. Deze punten zijn nader geregeld in artikel 3. De structuur van de grensoverschrijdende samenwerking wordt verbeterd nu de Overeenkomst voorziet in een uitgebreide regeling voor de oplossing van vraagstukken en de beslechting van geschillen (artikelen 4, 5, 6 en 9). Het betreft een mechanisme zowel ter voorkoming als ter beslechting van geschillen.

De voorliggende Overeenkomst is beperkt tot de concretisering van de Kaderovereenkomst van de Raad van Europa met betrekking tot grensoverschrijdende samenwerking. Duidelijk is echter dat het slechten van belemmeringen die de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten en burgers in de grensgebieden ondervinden als gevolg van het bestaan van de landsgrenzen, meer aspecten omvat dan hetgeen in deze Overeenkomst wordt geregeld. Daarbij dient met name gedacht te worden aan prealabele informatie, consultatie en een gelijke rechtstoegang. In dit verband wordt herinnerd aan hetgeen met betrekking tot deze aspecten is neergelegd in de besluiten van de derde Benelux Regeringsconferentie in oktober 1975, aan de door de Beneluxlanden aanvaarde aanbevelingen van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling en aan de aanbevelingen van het door de Europese Raad ingestelde Comité inzake het "Europa van de burger".

Gelet op deze besluiten en aanbevelingen lijkt het gewenst, dat territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten aan weerszijden van de grens elkaar prealabel informeren en consulteren, indien voorgenomen plannen of concrete activiteiten kunnen leiden tot effecten aan de andere zijde van de grens.

Ce faisant, les pays du Benelux poursuivent leur rôle dynamique dans l'unification européenne. En répondant aux besoins et aux nécessités quotidiennes de cette population importante qui vit le long des frontières, la présente Convention exercera un effet psychologique non négligeable sur la population des trois pays du Benelux et pourra servir de modèle à d'autres accords européens. On pense ici en particulier aux pays voisins des trois pays du Benelux.

Tant la philosophie de la Convention que le mécanisme juridique sont conçus selon l'idée que la frontière n'est plus un obstacle : les services de protection civile en cas de sinistre, les services d'électricité et de nettoyage de la voie publique, pour ne citer que quelques exemples, pourront désormais être assurés des deux côtés de la frontière de la manière la plus rationnelle, la plus efficace et la plus économique, le cas échéant par un organisme commun aux deux pays.

Le point de départ qui a présidé à l'élaboration de la Convention est que le droit des trois pays concernés demeure indemne. En d'autres mots, les statuts d'un organisme public à créer devront être conçus de façon à ne pas être en contradiction avec les règles légales appliquées en la matière dans les pays concernés. Outre cette disposition générale, il est nécessaire de prévoir dans la Convention elle-même des dispositions pour une série de points importants. Il s'agit ici de l'exercice des compétences par l'organisme public, du contrôle auquel sont soumis les organismes publics, ainsi que de la protection juridique et du statut du personnel. Ces points sont réglés de façon précise à l'article 3. La structure de la coopération transfrontalière sera améliorée du fait que la Convention prévoit une réglementation étendue pour résoudre les problèmes et régler les litiges (articles 4, 5, 6 et 9). Il s'agit d'un mécanisme visant tant à prévenir qu'à trancher les litiges.

La présente Convention se limite à la concrétisation de la Convention cadre du Conseil de l'Europe sur la coopération transfrontalière. Il est toutefois évident que la suppression des entraves auxquelles sont confrontées les collectivités ou autorités territoriales ainsi que les citoyens dans les régions frontières par suite de l'existence des frontières nationales, englobe bien plus d'aspects que la présente Convention n'en règle. Il convient de songer ici à l'information préalable, à la consultation et à l'égalité de l'accès au droit. Il convient de se remémorer à ce propos les passages des conclusions de la troisième Conférence intergouvernementale d'octobre 1975 consacrés auxdits aspects, les recommandations acceptées par les pays du Benelux concernant l'Organisation de la Coopération et de Développement Economiques, ainsi que les recommandations du Comité de l'"Europe du citoyen" créé par le Conseil européen.

Vu ces décisions et recommandations, il s'avère souhaitable que les collectivités ou autorités territoriales de part et d'autre des frontières s'informent au préalable mutuellement et se consultent, lorsque des projets ou des activités concrètes peuvent avoir des incidences transfrontalières.

In een aantal gevallen zijn zij dat overigens reeds thans verplicht op grond van nationale wetgeving. In deze gevallen verdient het aanbeveling dat de betreffende overheden ook de burgers aan de andere kant van de grens op dezelfde wijze als de eigen burgers betrekken bij de besluitvormingsprocedure, waarbij valt te denken aan de publikatie van vergunningsaanvragen, het ter inzage leggen van stukken, het uitnodigen voor hoorzittingen en het wijzen op de mogelijkheid bezwaren in te dienen. Burgers aan de andere kant van de grens kunnen hieraan overigens nooit meer rechten ontnemen dan de burgers hebben in het land, waarbinnen de betreffende besluitvormingsprocedure zich afspeelt.

Duidelijk is, dat hier aan de orde zijnde aspecten het kader van de voorliggende Overeenkomst te buiten gaan. Bovendien lijkt het vooralsnog mogelijk, dat aan genoemde aspecten uitvoering wordt gegeven in goed overleg tussen de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten aan weerszijden van de grens zonder een formele regeling in het kader van de Benelux.

II. TOELICHTING OP DE ARTIKELEN

Artikel 1

In dit artikel wordt een opsomming gegeven van de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten waarop de onderhavige Overeenkomst van toepassing zal zijn. Hierbij wordt opgemerkt dat wat België betreft de gewesten van het toepassingsgebied van de Overeenkomst zijn uitgesloten, en wel om de voor de hand liggende reden dat deze geen aan de centrale regering onderworpen lagere overheid zijn doch de hun krachtens de grondwet toegekende bevoegdheden soeverein uitoefenen. Wat Nederland betreft vallen onder dit artikel tevens de samenwerkingsverbanden op grond van de Wet gemeenschappelijke regelingen, voor zover deze daartoe in desbetreffende gemeenschappelijke regelingen bevoegd zijn verklaard.

In Luxemburg zijn de bepalingen van de Overeenkomst van toepassing op onder gemeentelijk toezicht geplaatste openbare instellingen binnen de grenzen van de bijzondere bevoegdheden van deze zelfstandige gemeentelijke diensten (liefdadigheidsinstellingen, burgerlijke gestichten).

De toepassing van de Overeenkomst is niet territoriaal beperkt. De grondgebieden van de betrokken partijen behoeven niet aan elkaar te grenzen, niet aan de grens gelegen te zijn dan wel binnen een bepaalde grensstrook te liggen. De op een zekere afstand van de grens gevestigde territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten kunnen derhalve samenwerken wanneer daarmee een openbaar belang gediend is.

Dans une série de cas, elles y sont déjà obligées actuellement sur base de la législation nationale. Dans ce cas, il est à recommander que les autorités concernées associent également les citoyens établis au-delà de la frontière de la même façon que leurs propres citoyens à la procédure de prise de décision ; l'on songe ici à la publication des demandes d'autorisation, à la communication des documents, à l'invitation aux audiences et à la communication de la possibilité d'émettre des objections. Les citoyens établis au-delà de la frontière ne peuvent par ailleurs jamais puiser dans cette procédure des droits plus étendus que ceux dont jouissent les citoyens du pays dans lequel se déroule le processus de prise de décision.

Il est clair que les aspects décrits ici débordent du cadre de la présente Convention. De plus, il s'avère pour le moment possible pour les collectivités ou autorités territoriales de part et d'autre de la frontière de tenir compte, dans le cadre d'une bonne concertation, des aspects cités, sans qu'une réglementation formelle existe au niveau Benelux.

II. COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Cet article constitue une simple énumération des collectivités ou autorités territoriales auxquelles la présente Convention sera d'application. Il y a lieu de noter qu'en ce qui concerne la Belgique, les Régions sont exclues du champ d'application de la Convention pour la raison évidente qu'elles ne constituent pas des pouvoirs subordonnés au gouvernement central, mais qu'elles exercent souverainement les pouvoirs qui lui sont attribués en vertu de la Constitution. Aux Pays-Bas, les organismes publics chargés de la coopération en vertu de la loi sur les réglementations communes, sont également visés par cet article, dans la mesure où ils sont déclarés compétents en la matière dans les Réglementations communes concernées.

Au Luxembourg, les dispositions de la Convention sont applicables aux établissements publics placés sous la surveillance des communes dans la limite des attributions spéciales de ces services communaux autonomes (bureaux de bienfaisance, hospices civils).

Il n'y a pas de limitation territoriale du champ d'application de la Convention. Les territoires des parties concernées ne doivent pas être contigus, ni jouxter la frontière, ni se trouver à l'intérieur d'une certaine bande frontalière. Des collectivités ou autorités territoriales situées à une certaine distance de la frontière peuvent dès lors collaborer s'il y a un intérêt public évident à le faire.

In de toekomst kunnen in ieder land andere territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten als die in de Overeenkomst zijn bedoeld worden gecreëerd. Teneinde deze eveneens de mogelijkheid van grensoverschrijdende samenwerking te bieden is in de Overeenkomst bepaald dat elk der Overkomstsluitende Partijen de nieuwe territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, na overleg met de partnerlanden, aan de lijst kan toevoegen.

Artikel 2

In het eerste lid wordt bepaald dat de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten slechts binnen het kader van hun bevoegdheden kunnen samenwerken. Deze bevoegdheden vloeien voort uit het interne recht van elk land, dat in een bijlage bij de Overeenkomst met name wordt aangeduid. Al volgt uit deze bepaling dat geen enkele onder de bevoegdheid van de territoriale autoriteiten ressorterende materie van het toepassingsgebied van de Overeenkomst is uitgesloten, spreekt het evenwel vanzelf dat die autoriteiten vrij blijven al dan niet tot samenwerking te besluiten en dat de onderhavige Overeenkomst dienaangaande geen enkele verplichting inhoudt. Het behoeft overigens geen betoog dat de samenwerking tussen de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten tot uitvoering zal worden gebracht door hun besturen, die het gezag uitoefenen. De onderhavige Overeenkomst doet geen afbreuk aan de reeds bestaande mogelijkheden om op basis van het privaatrecht samen te werken door het sluiten van contracten of het deelnemen in privaatrechtelijke rechtspersonen. Deze vormen van samenwerking vallen niet onder de werking van deze Overeenkomst.

In lid 2 worden de samenwerkingsvormen opgesomd. De genoemde gemeenschappelijke organen wijzen, naar het voorbeeld van de situatie in Nederland, een forum zonder eigen rechtspersoonlijkheid aan waarin overheidsinstanties elkaar vrijelijk kunnen ontmoeten om hun samenwerking te versterken. Als mogelijke publiekrechtelijke samenwerkingsvorm wordt voorts in de Overeenkomst de mogelijkheid gecreëerd openbare lichamen met rechtspersoonlijkheid in te stellen ter behartiging van gemeenschappelijke belangen. De artikelen 3 en 4 bevatten nadere regels voor deze vorm van mogelijke samenwerking. Niet specifiek geregeld maar wel in lid 2 genoemd is de mogelijkheid als samenwerkingsvorm te kiezen voor de bestuursafpraak.

De te gebruiken modelakkoorden kunnen worden opgesteld aan de hand van de modellen die zijn gehecht aan de Europese kaderovereenkomst van 21 mei 1980 inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten aangepast aan de eigen behoeften van de drie landen.

Blijkens lid 3 blijven de nationale controle- en toezichtsregelen van toepassing op de beslissingen genomen op basis van de onderhavige Overeenkomst door de betrokken territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten.

Artikel 3

Artikel 3 bevat een speciale regeling voor de situatie dat een openbaar lichaam wordt opgericht. De volgende elementen zijn hierin geregeld:
— toekenning bevoegdheden (eerste lid)

D'autres collectivités ou autorités territoriales que celles visées dans la Convention pourraient être créées dans chaque pays. Afin de leur permettre également de collaborer par-delà la frontière, la Convention prévoit que chaque Partie Contractante peut les ajouter à la liste après concertation avec les pays partenaires.

Article 2

Le paragraphe 1er dispose que la coopération des collectivités ou autorités territoriales ne peut s'exercer que dans la limite de leurs compétences. Celles-ci découlent du droit interne de chaque pays qui est mentionné en annexe à la Convention. S'il résulte de cette disposition qu'aucune matière relevant de la compétence des autorités territoriales n'a été exclue du champ d'application de la Convention, il va de soi cependant que ces autorités restent libres de décider de coopérer, la présente Convention ne créant aucune obligation. Par ailleurs, il est évident que la coopération des collectivités ou autorités territoriales sera mise en œuvre par les organes qui en exercent les pouvoirs. La présente Convention ne porte pas atteinte aux possibilités de coopération existant déjà au niveau du droit privé, par la conclusion de contrats ou la participation à des personnes morales de droit privé. La Convention ne s'applique pas à ces formes de coopération.

Le paragraphe 2 énumère les formes de coopération. Les organes communs qui y sont cités désignent, à l'exemple de ce qui se fait aux Pays-Bas, un forum sans personnalité juridique propre où des autorités publiques se rencontrent librement pour renforcer leur coopération. La Convention ajoute la possibilité de créer des organismes publics dotés de la personnalité morale et destinés à gérer les intérêts communs comme forme possible de coopération au niveau du droit public. Des règles précises pour cette forme de coopération éventuelle sont formulées dans les articles 3 et 4. La possibilité d'opter pour l'accord administratif comme forme de coopération n'est pas spécifiquement définie, mais mentionnée au paragraphe 2.

Des modèles d'accords à utiliser peuvent être établis en adaptant ceux figurant en annexe à la Convention cadre européenne du 21 mai 1980 sur la coopération transfrontalière des collectivités ou autorités territoriales, aux besoins propres des trois pays.

Selon le paragraphe 3, les règles de contrôle et de tutelle nationales restent d'application aux décisions prises sur base de la présente Convention par les collectivités ou autorités territoriales concernées.

Article 3

L'article 3 présente une réglementation spéciale consacrée à la création d'un organisme public. Les éléments suivants y sont prévus :

— attribution des compétences (1er paragraphe)

- uitoefening van bevoegdheden (tweede lid)
- rechtsbescherming (derde lid)
- rechtspositie van het personeel in dienst van het openbaar lichaam (vierde lid)
- statuten van het openbaar lichaam (vijfde lid)

Leidend beginsel bij de in dit artikel opgenomen regeling is dat de statuten van het openbaar lichaam niet in strijd mogen komen met het interne recht van elk van de betrokken landen ; hetzelfde beginsel geldt voor de op grond van artikel 4, § 1 genomen beslissingen. Deze regeling valt derhalve te karakteriseren als een aanvulling op het interne recht van elk der betrokken landen die voortvloeit uit de speciale situatie van grensoverschrijdende samenwerking. Afwijkingen van dit beginsel, derhalve afwijkingen van het toepasselijke interne recht zullen in de navolgende leden met zoveel woorden worden aangegeven.

Eerste lid (toekenning bevoegdheden)

Op basis van dit lid kunnen door de deelnemende territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten bevoegdheden van regeling en bestuur worden toegekend aan het openbaar lichaam. Daarbij dienen zij het interne recht van hun land in acht te nemen. Dit impliceert dat men niet meer bevoegdheden kan toekennen dan men zelf bezit. Voorts is overdracht van bevoegdheden uitgesloten indien het interne recht dat verbiedt.

Tweede lid (uitoefening van bevoegdheden)

Voorop staat dat het openbaar lichaam rechtspersoonlijkheid bezit, dus zelfstandig drager is van rechten en verplichtingen naar privaatrecht. De reikwijdte van de taken en bevoegdheden naar publiekrecht is primair afhankelijk van wat aan het lichaam is toegekend, op basis van het eerste lid.

Derde lid (rechtsbescherming)

Om te voorkomen dat de rechtsonderhorige natuurlijke of rechtspersoon bij een geschil tussen hemzelf en een aan gene zijde van de grens gelegen openbaar lichaam genoodzaakt zou zijn voor een rechter van het ander land te procederen is bepaald dat de rechtsbetrekkingen in dat geval worden beheerst door het recht dat van toepassing zou zijn geweest indien het openbaar lichaam niet was ingesteld. In het merendeel der gevallen zal dit het recht van de woonplaats of vestiging van de rechtsonderhorigen zijn.

Vierde lid (rechtspositie personeel)

Indien het openbaar lichaam personeel in dienst heeft rijst de vraag welke regels op hen van toepassing zijn. Het vierde lid geeft als hoofdregel dat dat het recht is van de zetel van het maatschappelijk lichaam. In de statuten kan hiervan worden afgeweken.

- exercice des compétences (2ème paragraphe)
- protection juridique (3ème paragraphe)
- statut du personnel au service de l'organisme public (4ème paragraphe)
- statuts de l'organisme public (5ème paragraphe)

Le principe directeur de la réglementation exposée dans cet article est que les statuts de l'organisme public ne peuvent pas être en contradiction avec le droit interne de chacun des pays concernés : le même principe s'applique aux décisions prises sur base de l'article 4, § 1. Il convient donc de qualifier cette réglementation de complément au droit interne de chacun des pays concernés, lequel découle de la situation particulière caractérisant une coopération transfrontalière. Les dérogations à ce principe, c'est-à-dire les dérogations au droit interne applicable, seront explicitement signalées dans les paragraphes suivants.

Paragraphe premier (attribution des compétences)

Les collectivités ou autorités territoriales concernées peuvent sur base de cet alinéa, conférer des compétences de réglementation et d'administration à l'organisme public. Il convient à cet effet que le droit interne de leur pays soit respecté. Ceci implique qu'elles ne peuvent attribuer plus de compétences qu'elles n'en possèdent. Par ailleurs, un transfert de compétences est exclu si le droit interne l'interdit.

Deuxième paragraphe (exercice des compétences)

Que l'organisme public possède une personnalité juridique est primordial ; il dispose donc de façon autonome de droits et d'obligations de droit privé. La portée des tâches et compétences de droit public dépend en premier lieu des compétences attribuées à l'organisme sur base du premier paragraphe.

Troisième paragraphe (protection juridique)

Afin d'éviter que la personne physique ou morale qui en relève soit obligée, en cas de litige entre celle-ci et un organisme public situé de l'autre côté de la frontière, de procéder devant un juge de l'autre pays, il est établi que les rapports de droit sont régis dans pareil cas par le droit qui aurait été applicable si l'organisme public n'avait pas été institué. Dans la majorité des cas, il s'agira du droit du lieu du domicile ou de l'établissement des administrés.

Quatrième paragraphe (statut du personnel)

Si l'organisme public a du personnel à son service, il convient de se demander quelles règles lui sont applicables. Le quatrième paragraphe stipule comme règle principale qu'il convient d'appliquer le droit du lieu d'établissement du siège social. Il peut être

Opmerking verdient dat dit artikel niet uitsluit dat de samenwerkende partners met elkaar afspreken eigen personeel ter beschikking te stellen voor ondersteuning van de werkzaamheden van het openbaar lichaam of personeel daar te detacheren. In dit geval blijft het personeel qua rechtspositie onderworpen aan het recht van het land van de betrokken deelnemer en doet de voorgaande vraag zich niet voor.

Vijfde lid (statuten)

Het vijfde lid schrijft voor welke zaken in ieder geval in de statuten van het openbaar lichaam geregeld moeten worden. Een belangrijke eis is, dat de statuten niet in strijd mogen komen met het recht van een van de betrokken landen. Dit impliceert dat de statuten de grootste gemene deler moeten vormen van de wettelijke vereisten van de betrokken landen. Er is van afgezien in de Overeenkomst een uitputtende regeling terzake op te nemen om de betrokken territoriale samenwerkingverbanden of autoriteiten zoveel mogelijk ruimte te bieden bij de vormgeving van de samenwerking. Daarom zijn ten aanzien van de statuten slechts twee randvoorwaarden in de Overeenkomst opgenomen :

- de statuten moeten een regeling bevatten voor de in dit lid genoemde onderwerpen ; het regelen van meer dan de opgesomde onderwerpen is uiteraard niet uitgesloten ;
- de statuten mogen niet in strijd komen met het interne recht van de betrokken landen.

Daar waar het interne recht vergelijkbare regels bevat, zullen geen problemen rijzen bij het vaststellen van de statuten. Daar waar eisen worden gesteld die verschillen in zwaarte zullen, om tegemoet te kunnen komen aan beide rechtsstelsels, de zwaarste eisen moeten worden aangehouden. Daar waar de eisen tegengesteld zijn zal geen regeling tot stand kunnen komen en zal aanpassing van de betrokken regels noodzakelijk zijn.

Artikel 4

Artikel 4 regelt het toezicht op de besluiten van het bestuur van het openbaar lichaam. Principe is, dat deze besluiten onderworpen zijn aan het toezicht van elk der betrokken landen. Dit is in het eerste lid tot uitdrukking gebracht. Met toezicht wordt niet alleen gedacht aan vormen van preventief toezicht (goedkeuring e.d.) maar ook aan het repressieve toezicht (de bevoegdheid om besluiten te schorsen of te vernietigen die volgens het interne recht van één van de betrokken leden met het recht of het algemeen belang strijdig zijn).

Het is ook mogelijk, ingevolge het tweede lid, een aparte functionaris of orgaan aan te wijzen die de bevoegdheid bezit besluiten te schorsen. Het tweede lid sluit overigens niet uit dat het hierin gecreëerde schorsingsrecht wordt opgedragen aan de reguliere toezichtsorganen, en dat daarvoor geen aparte functionaris of orgaan wordt ingesteld. De vraag of een aparte toezichthouder moet worden ingesteld en of behoefte bestaat aan een apart schorsingsrecht is in hoofdzaak afhankelijk van de vraag welk toezichtstelsel het beste past in het interne bestuursrecht van elk der betrokken landen. De keuze daarin is vrij.

dérogé à ce principe dans les statuts. Il convient de remarquer que ce paragraphe n'exclut pas que des partenaires de la coopération transfrontalière conviennent de mettre leur propre personnel à la disposition de l'organisme public pour soutenir ses activités ou d'y détacher certains membres de leur personnel. Dans ce cas, le personnel reste soumis, pour ce qui est de son statut, au droit du pays du partenaire concerné, et la question mentionnée ci-dessus ne se pose pas.

Cinquième paragraphe (statuts)

Le cinquième paragraphe prescrit les points qui doivent dans tous les cas être réglés dans les statuts de l'organisme public. Il est important que les statuts ne soient pas en contradiction avec le droit d'un des pays concernés. Ce principe implique que les statuts doivent constituer le plus grand dénominateur commun entre les exigences légales des pays concernés. On a renoncé à reprendre dans la Convention une réglementation exhaustive en la matière, afin de donner aux collectivités et autorités territoriales la plus grande liberté possible pour la mise au point de la coopération. C'est pourquoi, la Convention ne reprend que deux contraintes auxquelles le statut doit satisfaire :

- les statuts doivent prévoir une réglementation pour les points mentionnés dans le présent paragraphe ; une réglementation portant sur davantage de points n'est bien entendue pas exclue ;
- les statuts ne peuvent pas être en contradiction avec le droit interne des pays concernés.

Lorsque le droit interne prescrit des exigences comparables, l'établissement des statuts ne posera pas de problème. Lorsque les exigences posées diffèrent en rigueur, il conviendra d'appliquer les normes les plus sévères pour pouvoir satisfaire aux deux régimes juridiques. Lorsque les exigences sont opposées, aucune réglementation ne pourra être élaborée, et il conviendra d'adapter les règles en question.

Article 4

L'article 4 régit la tutelle exercée sur les décisions prises par la direction de l'organisme public. Selon le principe posé, ces décisions sont soumises à la tutelle de chacun des pays concernés. Ce principe est formulé dans le premier paragraphe. Il ne s'agit pas seulement ici d'une tutelle préventive (approbation etc...) mais également d'une tutelle répressive (la compétence de décider, de suspendre ou d'annuler des décisions qui sont, suivant le droit interne d'un des membres concernés, opposées au droit ou à l'intérêt général).

Il est également possible, suivant le deuxième paragraphe, de désigner un fonctionnaire ou un organe distinct qui aura la compétence de suspendre les décisions. Le deuxième paragraphe n'exclut d'ailleurs pas la possibilité d'attribuer le droit de suspendre les décisions créé dans cet article aux organes habituels de tutelle et de ne pas désigner un fonctionnaire ou un organe distinct. La question concernant la désignation éventuelle d'un commissaire distinct et la nécessité éventuelle d'un droit suspensif distinct dépend principalement du système de tutelle qui est le mieux adapté au droit administratif interne de chacun des pays concernés. A ce niveau, il y a libre choix.

Denkbaar is dat de toezichthouders met elkaar afspraken maken over de wijze waarop zij het toezicht zullen uitoefenen, hetgeen de werkbaarheid van het stelsel zou moeten bevorderen.

Besluiten kunnen worden geschorst op basis van het eerste lid of op basis van het tweede lid. In het eerste geval wordt geschorst op basis van het interne recht van een betrokken land. In het tweede geval is dat niet zo. In beide gevallen dient echter, ingevolge het derde lid, overleg met of tenminste melding aan de betrokken toezichthouder van het andere land plaats te vinden. Dit heeft tot doel te bevorderen dat reeds in een vroeg stadium de belangen van het andere betrokken land kunnen worden betrokken in de afweging of al dan niet moet worden geschorst. Indien vervolgens wordt geschorst zal een oplossing moeten worden gezocht. Daartoe is overleg nodig tussen de betrokken toezichthouders. Schorsing biedt gelegenheid voor dit overleg.

Op te merken valt, dat de toezichthouder en de bevoegde autoriteit samenvallen indien voor het toezicht geen aparte functionaris of orgaan met schorsingsrecht is ingesteld. Indien het overleg geen oplossing biedt, dient de zaak aan de Bijzondere Commissie te worden voorgelegd (zie art. 6) die zelf een oplossing moet trachten te vinden of de kwestie moet laten beslissen door het Comité van Ministers. Ingevolge dit systeem kunnen alleen besluiten worden genomen die niet op bezwaren stuiten van de betrokken toezichthouders. Indien deze niet tot overeenstemming kunnen komen dient het vraagstuk langs de politieke weg te worden opgelost.

Artikel 5

Met het oog op een goed functioneren van de samenwerking en op een zekere mate van uniformiteit bij de toepassing van de Overeenkomst lijkt het gewenst in elk der landen een ambtenaar voor grenscontacten aan te wijzen. Met deze taak kan een ambtenaar op nationaal, gewestelijk of op provinciaal niveau worden belast. De mogelijkheid tot aanwijzing van een dergelijk ambtenaar is bedoeld om o.m. de provincies aan te sporen een actieve rol te spelen bij de samenwerking. De contactambtenaar zal als tussenpersoon en als bemiddelaar optreden wanneer zich bij de samenwerking moeilijkheden mochten voordoen. Hij treedt vooral op als onderlinge partner of als bemiddelaar wanneer ter regeling van bepaalde samenwerkingsproblemen een beroep op hem wordt gedaan. Voor de uitoefening van zijn taak moet hij over voldoende informatie kunnen beschikken. Lid 4 verstrekt de wettelijke basis voor zijn bevoegdheden om i.v.m. grensoverschrijdende samenwerking de daartoe benodigde inlichtingen in te winnen.

Artikelen 6 en 7

Nu in het kader van de Benelux Economische Unie een formule voor grensoverschrijdende samenwerking is uitgewerkt, is het gewenst dat deze samenwerking binnen hetzelfde kader gestalte krijgt. Derhalve wordt een Bijzondere Commissie ingesteld die haar plaats krijgt binnen de structuur van de Economische Unie. Bedoelde Commissie zal bij de samenwerking een dynamische rol moeten vervullen. Zij zal via adequate voorlichting de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten belangstelling dienen bij te brengen voor grensoverschrijdende samenwerking.

L'on pourrait concevoir que les commissaires se concertent sur la façon dont ils exerceront la surveillance, ce qui devrait favoriser le fonctionnement du système.

Les décisions peuvent être suspendues sur base du premier ou du deuxième paragraphe. Dans le premier cas, il y a suspension sur base du droit interne d'un pays concerné. Dans le second cas, cette base fait défaut. Dans les deux cas toutefois, il convient, conformément au paragraphe 3, qu'une concertation avec le commissaire concerné de l'autre pays ait lieu ou au moins que la décision lui soit notifiée. Cette démarche a pour but de favoriser la prise en considération déjà à un stade précoce des intérêts de l'autre pays concerné au niveau de l'examen visant à savoir s'il convient ou non de suspendre la décision. Si celle-ci est suspendue, il conviendra de chercher une solution. A cet effet, une concertation entre les commissaires concernés est nécessaire. La décision suspensive offre la possibilité d'organiser cette concertation.

Il convient de remarquer que le commissaire représente l'autorité compétente, lorsqu'aucun fonctionnaire ou organe distinct disposant d'un droit suspensif n'a été désigné.

Si la concertation n'aboutit pas à une solution, l'affaire doit être soumise à la Commission spéciale (cf. art. 6) qui doit tenter elle-même de résoudre le problème ou laisser la décision au Comité de Ministres. Ce système implique que seules les décisions qui ne soulèvent pas d'objection auprès des commissaires concernés, peuvent-être prises. Si ceux-ci ne peuvent se mettre d'accord, le problème doit être résolu par la voie politique.

Article 5

En vue d'un bon fonctionnement de la coopération et d'une certaine uniformité d'application, il a semblé souhaitable de prévoir dans chaque pays un fonctionnaire pour les contacts frontaliers. Cette mission pourra être confiée à un fonctionnaire à désigner au niveau national, régional ou provincial. La possibilité de désigner un tel fonctionnaire devrait inciter e.a. les provinces à jouer un rôle actif dans la coopération. Le fonctionnaire de contact agira comme intermédiaire et comme conciliateur en cas de difficultés survenant dans la coopération. Ce fonctionnaire agit surtout en interlocuteur et conciliateur si des problèmes se posant dans le cadre de la coopération lui sont soumis. Pour accomplir sa mission, il lui faut pouvoir disposer d'informations suffisantes. Le paragraphe 4 lui confère la base légale qui l'habilite à recueillir les informations nécessaires dans le domaine de la coopération transfrontalière.

Articles 6 et 7

La coopération transfrontalière étant établie dans le cadre de l'Union économique Benelux, il convient que ce soit également dans ce même cadre que cette coopération se poursuive. C'est pourquoi il est prévu la création d'une Commission spéciale devant prendre place dans la structure de l'Union économique. Cette commission est appelée à jouer un rôle dynamique dans la coopération. Elle suscitera l'intérêt des collectivités ou autorités territoriales pour la coopération transfrontalière en fournissant une information adéquate.

Bovendien zal zij niet alleen een bemiddelende rol kunnen vervullen voor de praktische problemen die haar zullen worden voorgelegd, doch tevens oplossingen op langere termijn kunnen voorstellen teneinde toekomstige moeilijkheden te voorkomen. Vanuit deze bemiddelaarsfunctie moet de Commissie trachten oplossingen te vinden voor geschillen tussen de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten onderling of tussen deze overheden en de gemeenschappelijke openbare lichamen. Slaagt zij daarin niet dan legt zij de betreffende vraagstukken voor aan het Comité van Ministers dat een beslissing neemt.

Artikel 8

In dit artikel wordt aan het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie de bevoegdheid verleend beschikkingen te nemen tot regeling van de toepassing van de Overeenkomst. Uiteraard kunnen deze beschikkingen geen verdergaande strekking hebben dan de in de Overeenkomst zelf vastgelegde regels.

Artikel 9

Eenvoudigheidshalve wordt beroep gedaan op de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie voor het doorgeven van alle voorgeschreven kennisgevingen van de Overeenkomstsluitende Partijen en van de territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten.

Artikel 10

Voor de duidelijkheid wordt er op gewezen dat de taak van het Benelux Gerechtshof beperkt blijft tot de interpretatie van de Overeenkomst en de eventueel daarbij vastgestelde uitvoeringsbesluiten. De beleidsvraagstukken i.v.m. de feitelijke samenwerking op basis van deze overeenkomst blijven zoals in artikel 7 voorzien, tot de bevoegdheid van het Comité van Ministers behoren.

Artikelen 11 t/m 12

De artikelen behoeven geen nadere toelichting aangezien de meeste daarvan geregeld voorkomen in tal van andere Benelux-Overeenkomsten.

Artikel 13

In dit artikel wordt bepaald dat elk der Overeenkomstsluitende Partijen de Overeenkomst volgens een duidelijk omschreven procedure kan opzeggen. Als beginsel geldt dat de op grond van de Overeenkomst tot stand gekomen samenwerkingsmaatregelen in dat geval effect blijven sorteren, behalve indien uitdrukkelijk anders wordt bepaald.

En outre, au vu des problèmes pratiques qui lui seront soumis, il lui sera loisible, non seulement de proposer sa conciliation, mais également de suggérer des solutions à plus long terme en vue de prévenir des difficultés futures. Dans sa fonction de conciliation, la Commission devra s'attacher à résoudre les litiges survenant entre les collectivités ou autorités territoriales ou entre celles-ci et les organismes publics communs. Si elle n'aboutit pas, elle soumettra les problèmes en question au Comité de Ministres à qui il appartiendra en dernier ressort de prendre une décision en vue d'arriver à un accord.

Article 8

Cet article confère au Comité de Ministres de l'Union économique Benelux la compétence de prendre des mesures d'exécution pour régler la mise en œuvre de la Convention. Il va de soi que ces mesures ne peuvent pas aller au-delà des règles fixées par la Convention.

Article 9

Pour des raisons de facilité, il est fait appel au Secrétaire général de l'Union économique Benelux pour toutes les notifications à faire entre les Parties Contractantes ainsi que par les collectivités ou autorités territoriales.

Article 10

Il est signalé pour plus de clarté, que la tâche de la Cour de Justice Benelux est limitée à l'interprétation de la Convention et des éventuelles mesures d'exécution prises dans ce cadre. Les questions politiques relatives à la coopération effective sur base de ladite Convention continuent, comme prévu à l'article 7, à relever de la compétence du Comité de Ministres.

Articles 11 à 12

Ces articles n'appellent pas de commentaire particulier, étant couramment utilisés dans différentes autres Conventions Benelux.

Article 13

Cet article prévoit que chaque Partie Contractante peut dénoncer la Convention selon une procédure bien précise. Il pose le principe que les mesures de coopération réalisées sur base de la Convention continueront dans ce cas, à sortir leurs effets, sauf disposition contraire expresse.

BESCHIKKING
VAN HET COMITE VAN MINISTERS
VAN 23 JUNI 1987
INZAKE VETERINAIRRECHTELIJKE VOORSCHRIFTEN
VOOR HET INTRA-BENELUX-VERKEER EN DE INVOER
VAN PAPEGAAIACHTIGEN

M (87) 3

(in werking getreden op de dag van ondertekening)

DECISION
DU COMITE DE MINISTRES
DU 23 JUIN 1987
CONCERNANT LES PRESCRIPTIONS DE POLICE SANITAIRE
VETERINAIRE RELATIVES AUX ECHANGES INTRA-BENELUX
ET A L'IMPORTATION DES PSITTACIDES

M (87) 3

(entrée en vigueur le jour de sa signature)

BESCHIKKING
van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie
inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intra-Benelux-verkeer
en de invoer van papegaaiachtigen

M (87) 3

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 1 van het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van Benelux en inzake de opheffing van de belemmeringen van het vrije verkeer,

Overwegende dat de veterinaire controles en formaliteiten aan de Benelux-intra-grenzen zijn afgeschaft en dat derhalve aan de buitengrenzen gecoördineerde maatregelen moeten worden vastgesteld ter voorkoming van insleep van besmettelijke dierziekten,

Overwegende dat de Beneluxlanden de invoer van papegaaiachtigen uit sommige landen verbieden,

Heeft het volgende beslist :

Artikel 1

In de zin van de onderhavige beschikking wordt verstaan onder :

- a. "invoer" : de invoer uit een derde land op het grondgebied van een der Beneluxlanden ;
- b. "officiële dierenarts" : door de centrale overheid aangewezen dierenarts ;
- c. "papegaaiachtigen" : vogels van de soorten lori's, papegaaien, parkieten, aras, kakatoe's en andere papegaaiachtigen.

Artikel 2

Het intra-Benelux-verkeer van papegaaiachtigen van oorsprong of herkomst uit één der Beneluxlanden is vrij.

Artikel 3

Invoer van papegaaiachtigen uit een land waar minder dan zes maanden geleden klassieke vogelpest is geconstateerd is niet toegestaan.

DECISION
du Comité de Ministres de l'Union économique Benelux
concernant les prescriptions de police sanitaire vétérinaire relatives
aux échanges intra-Benelux et à l'importation de psittacidés

Le Comité de Ministres de l'Union économique Benelux,

Vu l'article 1er du Protocole du 29 avril 1969 relatif à la suppression des contrôles et formalités aux frontières intérieures du Benelux et à la suppression des entraves à la libre circulation,

Considérant que les contrôles et formalités vétérinaires aux frontières intérieures du Benelux sont supprimés et qu'il convient, dès lors, d'adopter des mesures coordonnées aux frontières extérieures, en vue de prévenir l'introduction de maladies animales contagieuses,

Considérant que les pays du Benelux interdisent l'importation de psittacidés en provenance de certains pays,

A pris la décision suivante :

Article 1er

Au sens de la présente décision on entend par :

- a. "importation" : l'importation d'un pays tiers sur le territoire d'un des pays du Benelux ;
- b. "vétérinaire officiel" : le vétérinaire désigné par l'autorité centrale ;
- c. "psittacidés" : les oiseaux des genres loris, perroquets, perruches, aras, cacatoès et autres psittacidés.

Article 2

Les échanges intra-Benelux de psittacidés originaires ou en provenance d'un des pays du Benelux sont libres.

Article 3

L'importation de psittacidés n'est pas autorisée en provenance d'un pays où la peste aviaire classique a été constatée depuis moins de six mois.

Artikel 4

1. Invoer van papegaaiachtigen is niet toegestaan dan uit hoofde van een voorafgaande algemene of individuele machtiging, verleend door of namens de bevoegde minister van het land van bestemming.

De machtiging behelst de invoervoorwaarden alsmede voor wat de individuele machtiging betreft, de aanduiding van het douanekantoor waar de zending vogels aan de Benelux-buitengrens moet worden aangeboden en waar deze machtiging moet worden overgelegd, hetgeen de douane-autoriteit in het stuk aantekent.

2. De in het eerste lid bedoelde invoermachtiging wordt alleen afgegeven aan importeurs, die beschikken over een erkende quarantaine-ruimte, die voldoet aan de in artikel 8, eerste lid, opgenomen eisen.

3. Tevens gelden de navolgende voorschriften :

- a. de vogels moeten vergezeld gaan van een door de veterinaire dienst van het land van verzending op de dag van inlading afgegeven oorsprongs- en gezondheidscertificaat volgens het in de bijlage bij de onderhavige beschikking opgenomen model ;
- b. de veterinaire dienst van het Beneluxland waar de vogels aan de buitengrens zullen worden aangeboden, moet tenminste 24 uur voor hun aankomst worden verwittigd van het vermoedelijke tijdstip van aankomst en van het douanekantoor van aanbidding ;
- c. de veterinaire dienst van het Beneluxland waar de zending aan de buitengrens wordt aangeboden, controleert de zending bij het douanekantoor van aanbidding aan de hand van het de zending begeleidende oorsprongs- en gezondheidscertificaat, waarvan de inhoud moet beantwoorden aan de in de invoermachtiging gestelde voorwaarden en keurt de vogels klinisch.

4. In het oorsprongs- en gezondheidscertificaat dient te zijn vermeld dat :

- a. het land van herkomst sinds zes maanden vrij is van klassieke vogelpest ;
- b. de vogels tenminste zes maanden voorafgaande aan de dag van inlading of sedert hun geboorte in het land van herkomst hebben verbleven ;
- c. de vogels gedurende 45 dagen voorafgaande aan de dag van inlading in een officieel erkende quarantaine-inrichting hebben verbleven gedurende dewelke geen enkel geval van klassieke vogelpest, pseudo-vogelpest, vogelcholera, psittacose, pullorum of Pachecoziëkte is geconstateerd ;
- d. de vogels op de dag van inlading zijn onderzocht en daarbij vrij van ziekten zijn bevonden ;
- e. de vogels zijn verzonden in goed reinigbare en goed te ontsmetten verpakkingen, die onmiddellijk vóór de verzending zijn gereinigd en ontsmet met een in het land van verzending officieel toegelaten ontsmettingsmiddel.

Article 4

1. L'importation de psittacidés n'est autorisée qu'en vertu d'une autorisation préalable, générale ou individuelle, délivrée par ou pour le ministre compétent du pays de destination.

L'autorisation énonce les conditions d'importation et, en ce qui concerne l'autorisation individuelle, désigne le bureau de douane situé à la frontière extérieure du Benelux où l'envoi des oiseaux doit être présenté et où cette autorisation doit être remise, ce qui est consigné au document par l'autorité douanière.

2. Les autorisations d'importation visées au paragraphe 1 ne sont délivrées qu'aux importateurs disposant d'établissements de quarantaine reconnus qui satisfont aux exigences reprises à l'article 8, paragraphe 1.
3. Les dispositions suivantes sont également d'application :
 - a. les oiseaux doivent être accompagnés d'un certificat d'origine et de santé, délivré le jour du chargement par le service vétérinaire du pays expéditeur, conforme au modèle repris à l'annexe de la présente Décision ;
 - b. le service vétérinaire du pays du Benelux, à la frontière extérieure duquel les oiseaux seront présentés doit être prévenu au moins 24 heures avant l'arrivée, du moment probable et du bureau de douane où s'effectuera la présentation ;
 - c. le service vétérinaire du pays du Benelux à la frontière extérieure duquel l'envoi est présenté, contrôle l'envoi au bureau de douane de présentation sur la base du certificat d'origine et de santé accompagnant l'envoi dont le contenu doit répondre aux conditions énoncées dans l'autorisation d'importation et effectue l'examen clinique des oiseaux.
4. Le certificat d'origine et de santé doit mentionner que :
 - a. le pays de provenance est indemne de peste aviaire classique depuis six mois ;
 - b. les oiseaux ont séjourné dans le pays de provenance au moins durant les six mois précédant le jour du chargement ou depuis leur naissance ;
 - c. les oiseaux ont séjourné dans une installation de quarantaine officiellement reconnue, pendant quarante-cinq jours précédant le jour du chargement pendant lesquels aucun cas de peste aviaire classique, de pseudo-peste aviaire, de choléra aviaire, de psittacose, de pullorose ou de maladie de Pachéco n'a été constaté ;
 - d. les oiseaux ont été examinés le jour du chargement et ont été trouvés indemnes de maladies ;
 - e. les oiseaux sont transportés dans des conditionnements facilement nettoyables et désinfectables, nettoyés et désinfectés immédiatement avant l'envoi au moyen d'un désinfectant officiellement autorisé dans le pays expéditeur.

Artikel 5

De vogels worden slechts tot invoer toegelaten indien zij geen enkel klinisch ziekteverschijnsel vertonen en de in artikel 4 bedoelde documenten in orde zijn bevonden.

Artikel 6

1. De vogels ten aanzien waarvan niet aan het in artikel 4 bepaalde is voldaan, worden op bevel van de veterinaire dienst van het Beneluxland, waar de dieren aan de buitengrens zijn aangeboden, naar het land van verzending teruggezonden.
2. Indien terugzending onmogelijk blijkt te zijn of op veterinaire gronden niet kan worden toegestaan, worden de vogels op bevel van de veterinaire dienst binnen 48 uur gedood en vernietigd zonder vergoeding en op rekening van de importeur of zijn gemachtigde.
3. Indien het land van bestemming van de zending een ander Beneluxland is dan het land waar de zending vogels aan de buitengrens werd aangeboden, wordt de veterinaire dienst van het land van bestemming over de in dit artikel bedoelde beslissingen ingelicht.

Artikel 7

1. Worden de vogels tot de invoer toegelaten dan verzegelt de bevoegde dienst de verpakking waarin de zending wordt vervoerd. De zending dient rechtstreeks naar het bedrijf van bestemming te worden vervoerd.
2. Indien het land van bestemming een ander Beneluxland is dan het land waar de zending aan de buitengrens werd aangeboden, wordt de veterinaire dienst van het land van bestemming over de aankomst van de zending op het grondgebied van het partnerland ingelicht door toezending van het duplicaat van het volledig ingevulde begeleidings- en waarschuwingsformulier waarvan het model bij beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie, M (71) 36* van 9 juni 1971 is vastgesteld. Het origineel van dit formulier vergezelt de zending over het grondgebied van de Beneluxlanden.
3. De verzegeling mag slechts op de plaats van bestemming door een door de veterinaire dienst van het land van bestemming daartoe gemachtigd persoon worden verbroken. De vogels moeten onmiddellijk na verbreking der verzegeling onder, door of vanwege de officiële dierenarts uit te oefenen toezicht in van te voren gereinigde en met behulp van één van in artikel 9 genoemde middelen ontsmette kooien worden ondergebracht.
4. Elke zending vogels moet gedurende 30 dagen na aankomst op het bedrijf van bestemming in een afgescheiden compartiment in quarantaine worden gehouden.

(*) voor M (71) 36 : zie blz. 1482

Article 5

Les oiseaux ne sont admis à l'importation que s'ils ne présentent aucun symptôme clinique de maladie et si les documents visés à l'article 4 sont en règle.

Article 6

1. Les oiseaux pour lesquels les dispositions des articles 4 et 5 ne sont pas observées, sont renvoyés vers le pays expéditeur sur ordre du service vétérinaire du pays du Benelux à la frontière extérieure duquel les animaux sont présentés.
2. Si leur renvoi s'avère impossible ou s'il ne peut être autorisé pour des raisons vétérinaires, les oiseaux sont mis à mort et détruits dans les 48 heures sur ordre du service vétérinaire sans indemnité et aux frais de l'importateur ou de son mandataire.
3. Si les oiseaux sont destinés à un pays du Benelux autre que celui aux frontières extérieures duquel ces animaux ont été présentés, le service vétérinaire du pays de destination est averti des décisions visées au présent article.

Article 7

1. Lorsque les oiseaux sont admis à l'importation, le service compétent applique les scellés sur l'emballage dans lequel l'envoi est transporté. L'envoi doit être transporté directement à l'exploitation de destination.
2. Si l'envoi est destiné à un pays du Benelux autre que celui aux frontières extérieures duquel l'envoi a été présenté, le service vétérinaire du pays de destination est averti de l'arrivée de l'envoi sur le territoire du pays partenaire par la transmission du duplicata du formulaire d'accompagnement et d'avertissement dont le modèle a été fixé par la décision du Comité de Ministres de l'Union économique Benelux, M (71) 36* du 9 juin 1971. L'original de ce formulaire accompagne l'envoi sur le territoire des pays du Benelux.
3. Les scellés ne peuvent être brisés qu'au lieu de destination par une personne dûment autorisée à cet effet par le service vétérinaire du pays de destination. Immédiatement après le bris des scellés, les oiseaux doivent être mis en cage préalablement nettoyée et désinfectée à l'aide d'un des produits cités à l'article 9 sous la surveillance exercée par ou au nom du vétérinaire officiel.
4. Chaque envoi d'oiseaux doit être tenu en quarantaine, dans un compartiment séparé, pendant les 30 jours qui suivent son arrivée à l'exploitation de destination.

(*) pour M (71) 36 : voir page 1482.

Indien tijdens deze periode één of meer vogels van een zending verdacht worden te lijden aan of besmet te zijn met vogelpest, pseudo-vogelpest of vogelcholera kan de bovenvermelde dierenarts bepalen dat alle vogels van deze zending op kosten van de eigenaar en zonder schadeloosstelling worden vernietigd.

De quarantaine-periode van de overige in de quarantaine-inrichting aanwezige vogels wordt in dat geval verlengd met een door bovenvermelde dierenarts te bepalen termijn.

Indien tijdens deze periode één of meer vogels van een zending verdacht worden te lijden aan of besmet te zijn met een andere voor de soort besmettelijke ziekte dan wordt de quarantaine-periode voor deze zending met een door bovenvermelde dierenarts te bepalen termijn verlengd.

5. De in het vorige lid bedoelde verlenging van de quarantaine wordt beëindigd indien drie weken zijn verlopen na vaststelling van het verdwijnen van de ziekte en de quarantaine-ruimte overeenkomstig de instructies van de officiële dierenarts is gereinigd en ontsmet met één van de middelen genoemd in artikel 9.
6. Indien alle vogels zijn gestorven of vernietigd mag de quarantaine-ruimte, waarin deze vogels in quarantaine zijn gehouden eerst weer worden gebruikt na reiniging en ontsmetting overeenkomstig de instructies van de officiële dierenarts met een in artikel 9 bedoeld middel.

Artikel 8

1. Een erkenning van een quarantaine-inrichting voor papegaaiachtigen als bedoeld in artikel 4, lid 2, wordt slechts verleend indien deze :
 - a. slechts wordt gebruikt ten behoeve van de quarantaine van papegaaiachtigen ;
 - b. een afzonderlijk gebouw is dan wel bestaat uit een afgescheiden gedeelte van een dergelijk gebouw en slechts toegankelijk is door middel van een toegangssluis. Vloeren en wanden dienen van ondoordringbaar materiaal te zijn. Ten einde een grondige ontsmetting te kunnen waarborgen dient de ruimte bovendien zodanig afsluitbaar te zijn dat een gasontsmetting kan worden uitgevoerd ;
 - c. naar het oordeel van de officiële dierenarts zodanig is ingericht dat contact tussen verschillende zendingen vogels niet mogelijk is ;
 - d. onder toezicht staat van de officiële dierenarts, die te allen tijde toegang heeft en de eigenaar verklaart diens instructies en de voorschriften genoemd in het tweede lid te zullen naleven.
2. Tijdens de quarantaine van een zending vogels moeten de volgende voorschriften in acht worden genomen :
 - a. verdenking of constatering van klassieke vogelpest, pseudo-vogelpest, vogelcholera, psittacose, pullorum of Pachecoziekte moeten onmiddellijk aan de officiële dierenarts worden gemeld ;

Si, pendant cette période, un ou plusieurs oiseaux d'un même envoi sont suspects d'être atteints ou sont contaminés par la peste aviaire, la pseudo-peste aviaire ou le choléra aviaire, le vétérinaire susvisé peut ordonner que tous les oiseaux de cet envoi soient détruits aux frais du propriétaire et sans indemnité. En pareil cas, la période de quarantaine des autres oiseaux présents dans l'installation de quarantaine est prolongée.

Si, pendant cette période, un ou plusieurs oiseaux d'un même envoi sont suspects d'être atteints ou sont contaminés d'une autre maladie contagieuse pour l'espèce, le vétérinaire précité prolonge, pour un délai qu'il détermine, la période de quarantaine de cet envoi.

5. La prolongation de quarantaine, visée au paragraphe précédent, prend fin si trois semaines se sont écoulées après la constatation de la disparition de la maladie et si les locaux de quarantaine ont été nettoyés et désinfectés, conformément aux instructions du vétérinaire officiel, à l'aide de l'un des produits cités à l'article 9.
6. Si tous les oiseaux sont morts ou détruits, les locaux de quarantaine dans lesquels ces oiseaux ont été tenus en quarantaine, ne peuvent être réutilisés qu'après avoir été nettoyés et désinfectés, conformément aux instructions du vétérinaire officiel, à l'aide d'un produit visé à l'article 9.

Article 8

1. L'installation de quarantaine pour psittacidés visée à l'article 4, paragraphe 2, n'est approuvée que si l'installation de quarantaine :
 - a. sert uniquement à la quarantaine de psittacidés ;
 - b. est une construction séparée ou est constituée d'une partie isolable d'une telle construction uniquement accessible par un sas d'entrée. Le sol et les murs doivent être en matériaux imperméables afin qu'ils puissent être désinfectés à fond. En outre, le local doit pouvoir être isolé de manière à permettre une désinfection par le gaz ;
 - c. est, de l'avis du vétérinaire officiel, aménagée de manière à rendre impossible tout contact entre les divers envois d'oiseaux ;
 - d. est placée sous la surveillance du vétérinaire officiel qui y a accès en tout temps et si le propriétaire s'engage à se soumettre à ses instructions.
2. Au cours de la quarantaine d'un envoi d'oiseaux, les prescriptions suivantes doivent être observées :
 - a. les cas suspects ou constatés de peste aviaire classique, de pseudo-peste aviaire, de choléra aviaire, de psittacose, de pullorose ou de maladie de Pachéco doivent immédiatement être signalés au vétérinaire officiel ;

- b. indien de bevoegde autoriteit van het land van bestemming merking van de vogels voorschrijft dient deze merking te geschieden onder toezicht van de officiële dierenarts of diens plaatsvervanger met door de bevoegde autoriteit goedgekeurde of vastgestelde merken ;
- c. de importeur dient een register bij te houden waarin de data van de aanvoer in de quarantaine-ruimte van iedere partij ingevoerde papegaaiachtigen moet worden aangetekend onder vermelding van de soort, de merknnummers, het aantal dieren per categorie, de datum van het einde van de quarantaine-periode en de aan de dieren gegeven bestemming ;
- d. onderling contact tussen vogels welke deel uitmaken van verschillende zendingen mag niet plaatsvinden ;
- e. het verzorgend personeel moet vóór het betreden of na het verlaten van de quarantaine-ruimte de elementaire hygiënische voorzorgsmaatregelen nemen ;
- f. de van de vogels afkomstige mest moet dagelijks worden verzameld en moet vervolgens worden ontsmet door het te overgieten met een oplossing van 1% natronloog op water ;
- g. na beëindiging van de quarantaine van een zending dienen de quarantaine-inrichting en de daarin opgestelde kooien te worden gereinigd en te worden ontsmet met behulp van één van de middelen, genoemd in artikel 9 ;
- h. vogels welke bij aankomst bij de quarantaine-inrichting gestorven blijken te zijn of tijdens de quarantaine-periode sterven moeten aan de officiële dierenarts ter beschikking worden gesteld, die deze vogels voor onderzoek naar een erkend laboratorium opstuurt.

Artikel 9

De ontsmetting, bedoeld in de artikelen 7, § 3, 5 en 6, en 8, tweede lid onder g., dient te geschieden met een middel dat een hieronder met name genoemde werkzame stof in de daarbij aangegeven hoeveelheid bevat, waarbij een voor de desbetreffende werkzame stof hieronder aangegeven wijze van toepassing en concentratie in acht dienen te worden genomen :

1. natriumhydroxyde respectievelijk kaliumhydroxyde :

de ontsmetting dient te geschieden met een voldoende hoeveelheid water, waaraan zijn toegevoegd :

- a. 2 gewichtsprocenten van een vaste stof, die minimaal 97 gewichtsprocenten werkzame stof bevat, dan wel
- b. 5 gewichtsprocenten van een vloeistof, die minimaal 370 gram en maximaal 435 gram werkzame stof per liter bevat, dan wel
- c. 12,5 gewichtsprocenten van een vloeistof, die minimaal 150 gram en maximaal 180 gram werkzame stof per liter bevat ;

- b. si l'autorité compétente du pays de destination prescrit le marquage des oiseaux, ce marquage doit s'effectuer, sous la surveillance du vétérinaire officiel ou son remplaçant, à l'aide des marques approuvées ou fixées par l'autorité compétente ;
- c. l'importateur doit tenir à jour un registre mentionnant la date d'entrée dans l'installation de quarantaine de chaque lot de psittacidés importés, le nombre d'animaux par catégorie, la date de la fin de la quarantaine et la destination donnée aux oiseaux ;
- d. il ne peut pas y avoir de contact entre oiseaux appartenant à des envois différents ;
- e. le personnel appelé à donner les soins aux oiseaux doit prendre les précautions élémentaires d'hygiène lorsqu'il pénètre ou sort de l'installation de quarantaine ;
- f. les excréments des oiseaux seront rassemblés journallement et désinfectés ensuite en y répandant de la lessive de soude caustique à 1% ;
- g. après la quarantaine d'un envoi, le local de quarantaine ainsi que les cages qui s'y trouvent seront nettoyés et désinfectés selon l'une des méthodes mentionnées à l'article 9 ;
- h. les oiseaux trouvés morts à l'arrivée à la quarantaine ou qui meurent au cours de la quarantaine doivent être mis à la disposition du vétérinaire officiel qui envoie ces oiseaux pour examen dans un laboratoire agréé.

Article 9

La désinfection, visée aux articles 7, § 3, 5 et 6 et 8 deuxième paragraphe sous g. doit s'effectuer à l'aide d'un produit contenant un principe actif cité nommément ci-après, dans les proportions indiquées, en respectant l'un des modes d'application et les concentrations énoncées pour le principe actif en cause :

1. hydroxyde de sodium ou de potassium :

la désinfection doit s'effectuer à l'aide d'une quantité suffisante d'eau additionnée de :

- a. 2 pour-cent en poids d'une substance solide renfermant au minimum 97 pour-cent en poids de principe actif, soit
- b. 5 pour-cent en poids d'un liquide renfermant au minimum 370 grammes et au maximum 435 grammes de principe actif par litre, soit
- c. 12,5 pour-cent en poids d'un liquide, renfermant au minimum 150 grammes et au maximum 180 grammes de principe actif par litre ;

2. natrium-p-tolueenfonchlooramide ("chlooramine T")

de ontsmetting dient te geschieden met een voldoende hoeveelheid water, waaraan is toegevoegd 1 gewichtsprocent van een vaste stof, die minimaal 99% werkzame stof bevat met een minimumgehalte aan actief chloor van 24% ;

3. formaldehyde :

de ontsmetting dient te geschieden :

- a. door verstuiving dan wel door vernevelen van 7 milliliter van een vloeistof, die minimaal 365 gram en maximaal 400 gram werkzame stof per liter bevat, per kubieke meter hokinhoud, dan wel
- b. door verstuiving van 10 gram van een vaste stof, die minimaal 30 gewichtsprocenten en maximaal 35 gewichtsprocenten werkzame stof bevat, per kubieke meter hokinhoud ;
- c. met een voldoende hoeveelheid water, waaraan zijn toegevoegd 5 gewichtsprocenten van een vloeistof, die minimaal 365 gram en maximaal 400 gram werkzame stof per liter bevat ;

4. paraformaldehyde :

de ontsmetting dient te geschieden door verdampen van 3,5 gram van een vaste stof, die minimaal 85 gewichtsprocenten werkzame stof bevat, per kubieke meter hokinhoud ;

5. natriumchloor-isocyanuraat :

de ontsmetting dient te geschieden met een voldoende hoeveelheid water waaraan is toegevoegd 0,8 gewichtsprocent van een vaste stof, die een zodanige hoeveelheid van de werkzame stof bevat, dat het minimumgehalte aan actief chloor van de vaste stof 13% bedraagt.

Artikel 10

In afwijking van het bepaalde in de voorgaande artikelen is de in-, door- en wederinvoer van levende papegaaiachtigen tot een aantal van twee vogels per gezin of alleenreizend persoon toegestaan mits de vogel of de vogels vergezeld gaan van een door de veterinaire dienst van het land van waaruit het dier of de dieren zijn meegenomen uiterlijk twee maanden tevoren afgegeven en ondertekende verklaring dat de dieren door een lid van het gezin of door de alleenreizende persoon aan vorenbedoelde dienst ter onderzoek zijn aangeboden en dat daarbij klassieke vogelpest, pseudo-vogelpest, vogelcholera, psittacose, pullorum of Pachecoziekte niet is geconstateerd.

Artikel 11

De Beschikking van 25 november 1976 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intra-Benelux-verkeer en de invoer van papegaaiachtigen, M (76) 40, alsmede de Beschikkingen M (78) 13 van 14 november 1978 en M (80) 2 van 24 juni 1980 vervallen.

2. sodium-p-sulfonechloramide de toluène ("chloramine T")

la désinfection doit s'effectuer à l'aide d'une quantité suffisante d'eau additionnée de 1 pour-cent en poids d'une substance solide renfermant au minimum 99% de principe actif d'une teneur minimale de 24% en chlore actif ;

3. formol :

la désinfection doit s'effectuer :

- a. par pulvérisation ou nébulisation de 7 millilitres par mètre cube de contenance des cages, d'un liquide renfermant au minimum 365 grammes et au maximum 400 grammes de principe actif par litre, soit
- b. par sublimation de 10 grammes par mètre cube de contenance des cages d'une substance solide renfermant au minimum 30 pour-cent en poids et au maximum 35 pour-cent en poids de principe actif, soit
- c. à l'aide d'une quantité suffisante d'eau, additionnée de 5 pour-cent en poids d'un liquide renfermant au minimum 365 grammes et au maximum 400 grammes de principe actif par litre ;

4. paraformaldéhyde :

la désinfection doit s'effectuer par sublimation de 3,5 grammes par mètre cube de contenance des cages, d'une substance solide renfermant au minimum 85 pour-cent en poids de principe actif ;

5. isocyanure dichloré de sodium :

la désinfection doit s'effectuer à l'aide d'une quantité suffisante d'eau additionnée de 0,8 pour-cent en poids d'une substance solide renfermant une proportion de principe actif telle que la teneur minimale en chlore actif s'élève à 13% de la substance solide.

Article 10

Par dérogation aux dispositions des articles précédents, l'importation, le transit et la réimportation de psittacidés vivants sont autorisés, à concurrence de deux oiseaux par famille ou par personne voyageant seule, à condition que l'oiseau ou les oiseaux soient accompagnés d'une déclaration délivrée au plus tard depuis deux mois et signée par le service vétérinaire du pays d'où l'animal ou les animaux ont été emportés, certifiant que les animaux ont été présentés pour examen au service susvisé par un membre de la famille ou par la personne voyageant seule et qu'à cette occasion, la peste aviaire classique, la pseudo-peste aviaire, le choléra aviaire, la psittacose, la pullorose ou la maladie de Pachéco n'ont pas été constatés.

Article 11

La Décision du 25 novembre 1976 du Comité de Ministres de l'Union économique Benelux concernant les prescriptions de police sanitaire vétérinaire relatives aux échanges intra-Benelux et à l'importation de psittacidés, M (76) 40, ainsi que les Décisions M (78) 13 du 14 novembre 1978 et M (80) 2 du 24 juin 1980 sont abrogées.

Artikel 12

1. De onderhavige beschikking wordt van kracht op de dag van haar ondertekening.
2. Elk van de drie Beneluxlanden neemt de nodige maatregelen opdat de bepalingen van de onderhavige beschikking vanaf de 1ste dag van de 10de maand volgend op de dag van ondertekening worden toegepast.
3. Binnen zes maanden te rekenen vanaf die datum brengt ieder der drie regeringen verslag uit aan het Comité van Ministers over de maatregelen die zijn getroffen ter uitvoering van onderhavige beschikking. Bij dit verslag zal de tekst van de nationale uitvoeringsmaatregelen worden gevoegd.

Gedaan te Luxemburg, op 23 juni 1987.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

H. VAN DEN BROEK

Article 12

1. La présente décision entre en vigueur le jour de sa signature.
2. Chacun des trois pays Benelux prend les mesures nécessaires afin que les dispositions de la présente décision soient appliquées dès le premier jour du 10ième mois suivant le jour de la signature.
3. Dans les six mois à compter de cette date, chacun des trois gouvernements fera rapport au Comité de Ministres sur les mesures qui ont été prises pour l'exécution de cette Décision. Le texte des mesures d'exécution nationales sera joint à ce rapport.

Fait à Luxembourg, le 23 juin 1987.

Le Président du Comité de Ministres,

H. VAN DEN BROEK

WIJZIGINGSBLADEN

**van reeds vroeger verschenen afleveringen
der Basisteksten**

FEUILLETS MODIFIES

**des suppléments aux Textes de base
parus antérieurement**

BENELUX BASISTEKSTEN
INDELING VAN DE 12 DELEN
(t/m de 131 aanvulling - april 1987)

DELEN 1, 5 en 5/II : Economische Unie – Verdragen

- D. 1** : ORGANISATIESCHEMA van de Economische Unie
UNIE-VERDRAG met Nevenovereenkomsten
INTERPARLEMENTAIRE RAAD
ARBEID
KAPITAALVERKEER
AANBESTEDINGEN
PERSONENVERKEER
DOUANE - BELASTINGEN (zie ook Deel 5/II)
VESTIGING
LANDBOUW
BEGROTING VAN DE UNIE
MONETAIR
REGERINGSCONFERENTIE 1969
- T. 5** : BENELUX-BUREAUS
WARENMERKEN
DIENSTMERKEN
TEKENINGEN - MODELLEN
IN., UIT- EN DOORVOER
ADM. EN STRAFR. SAMENWERKING
- T. 5/II** : METROLOGIE
GEVAARLIJKE WERKTUIGEN
JACHT EN VOGELBESCHERMING
NATUURBEHOUD
GRENSOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING
INVOERRECHTEN
ACCIJNZEN
WAPENS EN MUNITIE
BEGROTINGSBELEID

DELEN 2, 3, 6, 6/II en 6/III : Economische Unie – Ministeriële Beschikkingen, Aanbevelingen en Richtlijnen

- D. 2** : van 3 november 1960 tot 19 mei 1967 : blz. 1 - 697
D. 3 : van 30 mei 1967 tot 9 december 1970 : blz. 698 - 1283
D. 6 : van 31 december 1970 tot 26 nov. 1973 (gedeeltelijk) : blz. 1284 - 1844
D. 6/II : van 26 november 1973 t/m 1981 : p. 1845 - 2511
D. 6/III : vanaf 1982 : blz. 2512 e.v. + de **Inhoudsopgave** van deze 5 delen

DELEN 4, 4/II, 4/III en 4/IV : Justitie

- D. 4** : ALGEMEEN
EENMAKING VAN HET RECHT
BENELUX-GERECHTSHOF
ADVOCATUUR
- D. 4/II** : CIVIEL RECHT
VERZEKERING MOTORRIJTUIGEN

DROIT INTERNATIONAL PRIVE
COMOURANTS
ASTREINTE
CLAUSE PENALE
CONTRAT D'AGENCE
ENTRAIDE JUDICIAIRE CIVILE

T. 4/III : **DROIT PENAL**

EXTRADITION ET ENTRAIDE JUDICIAIRE
EXECUTION DECISIONS PENALES
TRANSMISSION POURSUITES

T. 4/IV : **JURISPRUDENCE COUR**

2.10.1987

Samenstelling van het BENELUX-GERECHTSHOF
Composition de la COUR DE JUSTICE BENELUX

22.03.86 - 21.03.89
ZETEL - SIEGE

1. De heer R. JANSSENS, President (B)
2. De heer H.E. RAS, Eerste Vice-President (NL)
3. Monsieur R. THIRY, Second Vice-Président (L)

4. De heer R. SOETAERT, Rechter (B)
5. Monsieur F. HESS, Juge (L)
6. Madame J. ROUFF, Juge (L)
7. Monsieur O. STRANARD, Juge (B)
8. De heer S.K. MARTENS, Rechter (NL)
9. De heer H.L.J. ROELVINK, Rechter (NL)

10. De heer E. BOON, plv. Rechter (B)
11. Monsieur P. MARCHAL, Juge suppléant (B)
12. Monsieur P. KAYSER, Juge suppléant (L)
13. Mevrouw S. BOEKMAN, plv. Rechter (NL)
14. Monsieur R. EVERLING, Juge suppléant (L)
15. De heer C.H. BEEKHUIS, plv. Rechter (NL)
16. De heer S. ROYER, plv. Rechter (NL)
17. De heer F.H.J. MIJNSSEN, plv. Rechter (NL)
18. De heer W.J.M. DAVIDS, plv. Rechter (NL)

PARKET - PARQUET

1. Monsieur C. WAMPACH, Chef du Parquet (L)
2. De heer W.J.M. BERGER, Advocaat-Generaal (NL)
3. De heer E. KRINGS, Advocaat-Generaal (B)
4. De heer H. LENAERTS, plv. Advocaat-Generaal (B)
5. De heer Th.B. ten KATE, plv. Advocaat-Generaal (NL)

GRIFFIE - GREFFE

Monsieur C. DEJONGE, Greffier en chef suppléant

* *
DEEL *
* *

SPECIALE OVEREENKOMSTEN

BENELUX-BUREAUS

*

WARENMERKEN

*

DIENSTMERKEN

TEKENINGEN OF MODELLEN

*

IN-, UIT- EN DOORVOER

*

ADMINISTRATIEVE EN
STRAFRECHTELIJKE SAMENWERKING

* *
TOME *
* *

CONVENTIONS PARTICULIERES

BUREAUX BENELUX

*

MARQUES DE PRODUITS

*

MARQUES DE SERVICE

DESSINS OU MODELES

*

IMPORTATIONS, EXPORTATIONS ET TRANSIT

*

COOPERATION
ADMINISTRATIVE ET JUDICIAIRE

* *

* *

SPECIALE OVEREENKOMSTEN

*

METROLOGIE

*

GEVAARLIJKE WERKTUIGEN

*

JACHT EN VOGELS

*

NATUURBEHOUD

*

GRENSOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING

*

INVOERRECHTEN

*

ACCIJNZEN

*

WAPENS EN MUNITIE

*

BEGROTINGSBELEID

* *

TOME * II

* *

CONVENTIONS PARTICULIERES

*

METROLOGIE

*

MACHINES DANGEREUSES

*

CHASSE ET OISEAUX

*

CONSERVAT. NATURE

*

COOPERATION TRANSFRONTALIERE

*

DROITS D'ENTREE

*

DROITS D'ACCISE

*

ARMES ET MUNITIONS

*

POLITIQUES BUDGETAIRES

BENELUX-OVEREENKOMST
OP HET GEBIED VAN DE JACHT
EN DE VOGELBESCHERMING
ONDERTEKEND TE BRUSSEL
OP 10 JUNI 1970
MET GEMEENSCHAPPELIJKE MEMORIE
VAN TOELICHTING

(in werking getreden op 1 juli 1972)
(gewijzigd door het Protocol van 20 juni 1977, zie blz. 23 a)
en door Beschikking M (87) 2 van 23 juni 1987, zie blz. 43)

CONVENTION BENELUX
EN MATIERE DE CHASSE
ET DE PROTECTION DES OISEAUX
SIGNEE A BRUXELLES,
LE 10 JUIN 1970
AVEC EXPOSE DES MOTIFS COMMUN

(entrée en vigueur le 1er juillet 1972)
(modifiée par le Protocole du 20 juin 1977, voir p. 23 a)
et par la Décision M (87) 2 du 23 juin 1987, voir p. 43)

VOORBERICHT

Het ontwerp voor de onderhavige Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, met de daarbij behorende gemeenschappelijke memorie van toelichting, is op 31 december 1969 door het Comité van Ministers ter fine van *advies* voorgelegd aan de *Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad*. De Raad publiceerde dit ontwerp onder nummer 104-1.

Zoals in de aanbiedingsbrief van de Voorzitter van het Comité van Ministers aan de Voorzitter van de Interparlementaire Raad is gesteld, wordt met deze Overeenkomst een dubbel doel beoogd. Enerzijds voorziet de Overeenkomst — overeenkomstig de besluiten van de Benelux-Regeringsconferentie van 28 en 29 april 1969 — in de *afschaffing aan de binnengrenzen van Benelux van alle controles en formaliteiten* welke in de drie landen bestaan uit hoofde van de jachtwetten en de reglementeringen in verband met de vogelbescherming. Anderzijds heeft de Overeenkomst tot doel een *harmonisatie* tot stand te brengen van de wettelijke bepalingen der drie landen op het gebied van de jacht en de bescherming der vogelstand, welke zijn uitgevaardigd in het belang van de grondgebruikers, van de landbouw en van de natuurbescherming.

De Verenigde Commissies voor de Landbouw en voor de Culturele Aangelegenheden van de Interparlementaire Raad behandelden het ontwerp op 27 februari 1970 en stelden, in overleg met de regeringsdeskundigen, voor enkele wijzigingen aan te brengen in de tekst van de ontwerp-Overeenkomst. Deze wijzigingsvoorstellen zijn opgenomen in de Bijlage van het namens de Verenigde Commissies door de Heer A.J. Hutschemakers uitgebrachte *Verslag*, stuk 104-3. Ter plenaire vergadering van 25 april 1970 bracht de Interparlementaire Raad met eenparigheid van stemmen een *gunstig advies* uit over het ontwerp met het verzoek aan de Regeringen rekening te houden met de wijzigingen, voorgesteld in de Bijlage van het *Verslag der Verenigde Commissies* (artikelen 1, lid 2, sub e); 3, sub a); 8, lid 2; 9), alsmede met een, door de leden M.-A. Pierson en P. Herbiet ter vergadering ingediend en door de Raad goedgekeurd, amendement ertoe strekkende het begin van artikel 8 te wijzigen. Dit advies is opgenomen in stuk 104-3 van de Raad. Deze wijzigingsvoorstellen zijn ter zitting namens de Regeringen aangevaard.

Conform het advies van de Interparlementaire Raad stelde het *Comité van Ministers* op 10 juni 1970, op grond van artikel 19 b) van het Unieverdrag, de definitieve tekst op van de Overeenkomst en van de daarbij behorende Gemeenschappelijke Memorie van toelichting (zie besluit M (70) 7, hierna opgenomen op blz. 4).

Op dezelfde datum, 10 juni 1970, is de Overeenkomst door de Gevolmachtigden der drie Regeringen *ondertekend*.

**CONVENTION BENELUX
EN MATIERE DE CHASSE
ET DE PROTECTION DES OISEAUX**

Le Gouvernement du Royaume de Belgique,

Le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg,

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas,

Vu l'article 6 du Traité instituant l'Union économique Benelux, signé à La Haye, le 3 février 1958 ;

Vu la Convention internationale pour la Protection des Oiseaux, faite à Paris, le 18 octobre 1950, à laquelle les trois pays du Benelux sont parties ;

Animés du désir d'harmoniser les principes de leurs législations et réglementations en matière de chasse et de protection des oiseaux vivant à l'état sauvage, établies dans l'intérêt des occupants du sol, de l'agriculture et de la protection efficace de la nature ;

Considérant qu'une telle harmonisation est de nature à contribuer au rapprochement des législations concernant le transport du gibier et des oiseaux vivant à l'état sauvage et à contribuer ainsi à la suppression des formalités et des contrôles aux frontières intérieures du Benelux ;

Vu l'avis du Conseil interparlementaire consultatif de Benelux du 25 avril 1970 ;

Sont convenus des dispositions suivantes :

PARTIE I : CHASSE

Article 1er

1. Chacun des trois Gouvernements s'engage à classer dans sa législation nationale le gibier selon les catégories suivantes : grand gibier, petit gibier, gibier d'eau et autre gibier.

2. In de zin van deze Overeenkomst wordt verstaan onder :
- a) grof wild : edelherten (*Cervus elaphus*), reeën (*Capreolus capreolus*), damherten (*Dama dama*), moeflons (*Ovis musimon*) en wilde zwijnen (*Sus scrofa*) ;
 - b) klein wild : hazen (*Lepus europaeus*), fazanten (*Phasianus colchicus*), koroenders (*Lyrurus tetrix*), patrijzen (*Perdix perdix*), houtsnippen (*Scolopax rusticola*) ;
 - c) waterwild : alle soorten ganzen en eenden (*Anatidae*), goudplevieren (*Pluvialis apricarius*), watersnippen (*Gallinago gallinago*), poelsnippen (*Gallinago media*), bokjes (*Lymnocyptes minimus*) en meerkoeten (*Fulica atra*) ;
 - d) overig wild : houtduiven (*Columba palumbus*), zwarte en bonte kraaien (*Corvus corone corone* en *Corvus corone cornix*), roeken (*Corvus frugilegus*), kauwen (*Corvus monedula*, vlaamse gaaien (*Carrulus glandarius*), eksters (*Pica pica*), konijnen (*Oryctolagus cuniculus*), vossen (*Vulpes vulpes*), wilde katten, (*Felis sylvestris*), verwilderde katten (*Felis catus*), bunzings (*Putorius putorius*), hermelijnen (*Mustela erminea*), wezels (*Mustela nivalis*), eekhoorns (*Sciurus vulgaris*), boom- en steenmarters (*Martes martes* en *Martes foina*), dassen (*Meles meles*).
3. Het krachtens artikel 15 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie ingestelde Comité van Ministers kan de in lid 2 vermelde opsommingen wijzigen of aanvullen door middel van overeenkomstig artikel 19 a) van het Unieverdrag genomen beschikkingen.
4. In afwachting van de harmonisatie van de categorieën wild kan elk van de Overeenkomstsluitende Partijen andere diersoorten aan deze categorieën toevoegen.

Artikel 2

De drie Regeringen plegen overleg over de data van opening en sluiting van de jacht.

2. Au sens de la présente Convention, il y a lieu d'entendre par :
- a) grand gibier : cerfs (*Cervus elaphus*), chevreuils (*Capreolus capreolus*), daims (*Dama dama*), mouflons (*Ovis musimon*) et sangliers (*Sus scrofa*) ;
 - b) petit gibier : lièvres (*Lepus europaeus*), faisans (*Phasianus colchicus*), petits téttras (*Lyrurus tetrix*), perdrix (*Perdix perdix*), bécasses des bois (*Scolopax rusticola*) ;
 - c) gibier d'eau : toutes les espèces d'oies et de canards (*Anatidae*), les pluviers dorés (*Pluvialis apricarius*), les bécassines des marais (*Gallinago gallinago*), les bécassines doubles (*Gallinago media*), les bécassines sourdes (*Lymnocyptes minimus*) et les foulques macroules (*Fulica atra*) ;
 - d) autre gibier : ramiers (*Columba palumbus*), corneilles noires et mantelées (*Corvus corone corone* et *Corvus corone cornix*), corbeaux freux (*Corvus frugilegus*), chouas de tours (*Corvus monedula*), geais de chêne (*Carrulus glandarius*), pies (*Pica pica*), lapins (*Oryctolagus cuniculus*), renards (*Vulpes vulpes*), chats sauvages (*Felis sylvestris*), chats harets (*Felis catus*), putois (*putorius putorius*), hermines (*Mustela erminea*), belettes (*Mustela nivalis*), écureuils (*Sciurus vulgaris*), martres communes et domestiques (*Martes martes* et *Martes foina*), blaireaux (*Meles meles*).
3. Le Comité de Ministres, institué par l'article 15 du Traité instituant l'Union économique Benelux, peut modifier ou compléter chacune des catégories prévues à l'alinéa 2, par décisions prises conformément à l'article 19 a) du Traité d'Union.
4. En attendant l'harmonisation des catégories de gibier, chacune des Parties Contractantes peut ajouter d'autres espèces d'animaux aux catégories précitées.

Article 2

Les trois Gouvernements se concertent au sujet des dates d'ouverture et de clôture de la chasse.

Artikel 3

De terreinen waarop de jacht met het geweer wordt uitgeoefend moeten aan minimale afmetingen voldoen. Deze afmetingen worden in elk land afgestemd op de cynegetische omstandigheden, met dien verstande dat :

- a) de minimum aaneengesloten oppervlakte zowel in Nederland als ten noorden en ten westen van de lijn Samber en Maas in België 25 hectare bedraagt, doch ten zuiden van deze lijn in België, evenals in Luxemburg, 50 hectare ;
- b) de jacht op waterwild toegestaan is op terreinen van geringe oppervlakte, mits deze, op het ogenblik dat die jacht wordt uitgeoefend, een minimum aaneengesloten wateroppervlakte van een hectare omvatten.

Nochtans kan geen van de drie landen geringere minimum-oppervlakten vaststellen dan die, welke thans op grond van de nationale wetgeving gelden.

Artikel 4

(onderstaande tekst wordt vervangen krachtens art. 1 van het Protocol van 20 juni 1977 ; zie blz. 23 c)

De drie Regeringen plegen overleg over de tot jagen geoorloofde wapens, munitie en overige middelen en tuigen, alsmede over de wijze waarop de jacht mag worden uitgeoefend.

Artikel 5

1. Met inachtneming van de nationale sanitaire bepalingen is het vervoer en het in de handel brengen van levend of dood wild toegestaan vanaf de datum van opening tot en met de tiende dag na sluiting van de jacht op dit wild.
2. Vanaf de elfde dag na sluiting tot de datum van opening van de jacht is het vervoer en het in de handel brengen van levend of dood wild slechts toegestaan overeenkomstig de bepalingen uitgevaardigd door de Regering van het land waar het vervoer of het in de handel brengen plaatsvindt.

Artikel 6

In het verkeer met derde landen is de in-, uit- en doorvoer van levend of dood wild slechts toegestaan overeenkomstig de geldende bepalingen van de partnerlanden waar deze handelingen plaatsvinden.

BESCHIKKING
VAN HET COMITE VAN MINISTERS
VAN 9 JUNI 1971
TOT INSTELLING VAN EEN BEGELEIDINGS- EN
WAARSCHUWINGSFORMULIER TEN BEHOEVE VAN
VETERINAIR TOEZICHT OP ZENDINGEN
INGEVOERDE LEVENDE DIEREN EN PRODUCTEN

in werking getreden op 1 juli 1971

M (71) 36

zie ook Beschikking M (87) 3, blz. 2738

DECISION
DU COMITE DE MINISTRES
DU 9 JUIN 1971
INSTAURANT UN FORMULAIRE
D'ACCOMPAGNEMENT ET D'AVERTISSEMENT
A L'INTENTION DU CONTROLE VETERINAIRE
SUR LES ENVOIS D'ANIMAUX VIVANTS
ET DE PRODUITS IMPORTES

entrée en vigueur le 1er juillet 1971

M (71) 36

voir aussi la Décision M (87) 3, p. 2738

BESCHIKKING

van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie tot instelling van een begeleidings- en waarschuwingsformulier ten behoeve van veterinair toezicht op zendingen ingevoerde levende dieren en produkten

M (71) 36

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 1 van het Protocol van 29 april 1969 inzake de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van Benelux en inzake de opheffing van belemmeringen van het vrije verkeer,

Overwegende dat, als gevolg van de in Benelux-verband ter voorkoming van insleep van besmettelijke dierziekten overeengekomen veterinairerechtelijke voorschriften op het stuk van de invoer van levende dieren en produkten, het toezicht van de betrokken overheidsdiensten op het vervoer van ingevoerde dieren en produkten op het grondgebied van de Beneluxlanden dient te worden vergemakkelijkt,

Overwegende dat bedoeld toezicht door de betrokken diensten kan worden uitgeoefend door middel van een begeleidings- en waarschuwingsformulier, dat volgens een voor de drie Beneluxlanden gelijk model is ingericht,

Heeft het volgende beslist :

Artikel 1

In de zin van de onderhavige beschikking wordt verstaan onder :

- a) invoer :
de invoer uit een derde land op het grondgebied van een der Beneluxlanden ;
- b) zending dieren en produkten :
het vervoer vanaf de Benelux-buitengrens naar de plaats of het bedrijf van bestemming van resp. fok- en gebruiksrunderen, slachtrunderen, kalveren jonger dan dertig dagen bestemd voor de kalvermesterij, slachtpaarden, slachtschapen, slachtgeiten, fok- en gebruikspluimvee, slachtpluimvee, eendagskuikens en broedeieren van pluimvee, nertsen, sperma en andere bij beschikking van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie aan te wijzen produkten ;

BESCHIKKING
VAN HET COMITE VAN MINISTERS
VAN 25 NOVEMBER 1976
INZAKE VETERINAIRRECHTELIJKE VOORSCHRIFTEN
VOOR HET INTRA-BENELUX-VERKEER
EN DE INVOER VAN PAPEGAAIACHTIGEN

M (76) 40

(inwerkingtreding : 1 januari 1977 m.u.v. art. 8 : 1 september 1977)
(gewijzigd bij Beschikkingen M (78) 13 van 14 november 1978, blz. 2318,
en M (80) 2 van 24 juni 1980, blz. 2386)
(vervallen krachtens art. 11 van Beschikking M (87) 3 van 23 juni 1987,
zie blz. 2738)

DECISION
DU COMITE DE MINISTRES
DU 25 NOVEMBRE 1976
CONCERNANT LES PRESCRIPTIONS DE POLICE
SANITAIRE VETERINAIRE RELATIVES AUX ECHANGES
INTRA-BENELUX ET A L'IMPORTATION DE PSITTACIDES

M (76) 40

(entrée en vigueur : le 1er janvier 1977, à l'excl. de l'art. 8 :
le 1er septembre 1977)
(modifiée par les Décisions M (78) 13 du 14 novembre 1978, p. 2318,
et M (80) 2 du 24 juin 1980, p. 2386)
(abrogée en vertu de l'art. 11 de la Décision M (87) 3 du 23 juin 1987,
voir p. 2738)

BESCHIKKING
VAN HET COMITE VAN MINISTERS
VAN 14 NOVEMBER 1978
TOT WIJZIGING VAN BESCHIKKING M (76) 40
VAN 25 NOVEMBER 1976
INZAKE VETERINAIRRECHTELIJKE VOORSCHRIFTEN
VOOR HET INTRA-BENELUX-VERKEER EN
DE INVOER VAN PAPEGAAIACHTIGEN
M (78) 13

(inwerkingtreding op 14 februari 1979)
(voor Beschikking M (76) 40 : zie blz. 2144)
(vervallen krachtens art. 11 van Beschikking M (87) 3 van 23 juni 1987,
zie blz. 2738)

DECISION
DU COMITE DE MINISTRES
DU 14 NOVEMBRE 1978
MODIFIANT LA DECISION M (76) 40
DU 25 NOVEMBRE 1976
CONCERNANT LES PRESCRIPTIONS DE POLICE
SANITAIRE VETERINAIRE RELATIVES
AUX ECHANGES INTRA-BENELUX ET
A L'IMPORTATION DE PSITTACIDES
M (78) 13

(entrée en vigueur le 14 février 1979)
(pour la Décision M (76) 40 : voir p. 2144)
(abrogée en vertu de l'art. 11 de la Décision M (87) 3 du 23 juin 1987,
voir p. 2738)

BESCHIKKING
VAN HET COMITE VAN MINISTERS
VAN 24 JUNI 1980
HOUDENDE TWEEDE WIJZIGING
VAN DE BESCHIKKING M (76) 40
INZAKE VETERINAIRRECHTELIJKE VOORSCHRIFTEN
VOOR HET INTRA-BENELUX-VERKEER EN DE INVOER
VAN PAPEGAAIACHTIGEN
M (80) 2

*(inwerkingtreding op 1 oktober 1980)
(vervallen krachtens art. 11 van Beschikking M (87) 3 van 23 juni 1987,
zie blz. 2738)*

DECISION
DU COMITE DE MINISTRES
DU 24 JUNI 1980
PORTANT DEUXIEME MODIFICATION
DE LA DECISION M (76) 40
CONCERNANT LES PRESCRIPTIONS DE POLICE SANITAIRE
VETERINAIRE RELATIVES AUX ECHANGES
INTRA-BENELUX ET A L'IMPORTATION DE PSITTACIDES
M (80) 2

*(entrée en vigueur le 1er octobre 1980)
(abrogée en vertu de l'art. 11 de la Décision M (87) 3 du 23 juin 1987,
voir p. 2738)*

- voor Beschikking M (76) 40 :
zie blz. 2144 ;
- voor Beschikking M (87) 13 :
zie blz. 2318.

- pour la Décision M (76) 40 :
voir p. 2144 ;
- pour la Décision M (87) 13 :
voir p. 2318.

E (84) 8	25.5.84	Modif. et compl. statut Cour de Justice Benelux, Tome IV, p. 49 i)	
D (84) 9	27.6.84	Instauration document unique (déc. modif.)	2605
D (84) 10	24.9.84	Nomination d'un juge suppl. Cour : Tome IV, p. 254	
D (84) 11 *	6.11.84	Droits d'entrée (12e déc. modif.), Tome V/II, Droits d'entrée, p. 104	
D (84) 12 *	12.12.84	Chiens et chats	2612
D (84) 13 *	12.12.84	Marchés publics - procédure des plaintes	2617
D (84) 14 *	12.12.84	Marchés publics - statistiques	2627
D (84) 15	12.12.84	Canalisations	2639
D (84) 16 *	12.12.84	Captages d'eaux souterraines : Tome V/II, conserv. nature, p. 19	
D (84) 17 *	12.12.84	Importation de fumier, de foin et de paille	2643
D (84) 18 *	12.12.84	Droits d'entrée (13e déc. modif.), Tome V/II, Droits d'entrée, p. 119	
D (84) 19	29.4.85	Nomination membre Comm. consultative : Tome IV, p. 207 c)	
D (85) 2	26.3.85	Importation de farines d'origine animale	2647
D (85) 4	26.9.85	Crevettes importées, etc.	2663
D (85) 5 *	26.9.85	Limonades	2669
D (85) 6	26.9.85	Glace de consommation	2672
D (85) 7 *	26.9.85	Conditions techniques véhicules automoteurs, etc. (20e déc. mod.)	2675
D (85) 8	15.8.85	Prolongation mandat Secrétaire général	2682
D (85) 9	22.4.86	Désignation de règles juridiques : voir Tome IV, "Décisions désignatives" p. 1	
D (85) 11	8.11.85	Nomination Avocat général Cour : Tome IV, p. 256	
D (85) 12	8.10.85	Nomination Secrétaires généraux adjoints	2684
D (85) 13	21.3.86	Obligations découlant de la suppression du Service commun Benelux enregistrement médicaments	2686
D (86) 2 *	11.3.86	Tarif droits d'entrée (14e déc. modif.) : voir Tome V/II, p. 123	
D (86) 3	22.4.86	Règlement d'ordre intérieur Comité de Ministres	2688

B (86) 5	*	21.3.86	Gewichten van bedrijfsvoertuigen	2691
B (86) 6	*	22.4.86	Schapen en geiten (veter. voorschr.) (2de wijz. besch.)	2694
A (86) 7	*	22.4.86	Toxische en gevaarlijke afvalstoffen	2708
B (86) 8		22.4.86	Notificatie technische voorschriften	2710
B (86) 9		25.7.86	Benoeming rechter en plv. rechter Hof : zie Deel IV, blz. 258	
A (86) 10		25.6.86	Classificatie logiesverstrekkende bedrijven	2713
B (86) 11		3.9.86	Benoeming plv. rechter Hof : zie Deel IV, blz. 260	
B (86) 12	*	17.9.86	Tarief van Invoerrechten (15de wijz. besch.), zie Deel V/II, blz. 125	
(86) 13		25.11.86	Douanefaciliteiten aan de Benelux-binnengrenzen .	2722
A (86) 14		25.11.86	Globale structuurschets voor Ruimtelijke Ordening	2724
B (87) 2		23.6.87	Jacht en Vogelbescherming (wijz.) zie Deel VI, blz. 43.	
B (87) 3*		23.6.87	Papegaaiachtigen (veter. voorschr.),	2738
O (86) 4*		22.4.86	Overeenkomst Grensoverschrijdende samenwerking : Deel V/II.	
B (87) 5		31.8.87	Benoeming Advocaat-Generaal Hof : zie Deel IV, blz. 262.	
B (87) 6		2.10.87	Benoeming plv. Rechter en plv. Advocaat-Generaal Hof : zie Deel IV, blz. 264.	

B (86) 5 *	21.3.86	Poids des véhicules utilitaires	2691
D (86) 6 *	22.4.86	Ovins et caprins (Prescript. san. vétér.) (2e déc. modif.)	2694
R (86) 7 *	22.4.86	Déchets toxiques et dangereux	2708
D (86) 8	22.4.86	Notification prescriptions techniques	2710
D (86) 9	25.7.86	Nomination juge et juge suppl. Cour : voir Tome IV, p. 258	
R (86) 10	25.6.86	Classification établissements d'hébergement	2713
D (86) 11	3.9.86	Nomination d'un juge suppl. Cour : Tome IV, p. 260	
D (86) 12 *	17.9.86	Tarif des Droits d'entrée (15e déc. modif.), voir Tome V/II, p. 125	
(86) 13	25.11.86	Facilités douan. aux frontières intér. du Benelux .	2722
R (86) 14	25.11.86	Esquisse de structure globale Aménagement du Territoire	2724
D (87) 2	23.6.87	Chasse et protection des oiseaux (modif.) : voir Tome VI, p. 43	
D (87) 3*	23.6.87	Psittacidés (Prescript. vétér.)	2738
E (86) 4*	22.4.86	Convention Coopération transfrontalière : Tome V/II.	
D (87) 5	31.8.87	Nomination Avocat général Cour : voir Tome IV, p. 262.	
D (87) 6	2.10.87	Nomination Juges suppl. et Avocat général suppl. Cour : voir Tome IV, p. 264.	

II. BESCHIKKINGEN VAN DE MINISTERIELE WERKGROEP VOOR HET PERSONENVERKEER

*(de tekst van deze beschikkingen is opgenomen in Deel I,
rubriek « Personenverkeer »)*

*(zie ook de beschikkingen van het Comité van Ministers
M (60) 13 en M (65) 11)*

Ref.	Datum	Titel	Blz.
M/P(60)4 *	20.6.60	Aanmeldingsplicht van vreemdelingen	28
M/P(61)1 *	28.12.61	Recht op terugkeer van werkende vluchtelingen	31
M/P(67)1 *	28.6.67	Verwijdering en overname van personen	34
M/P(67)2	28.6.67	Verkeer van vreemdelingen	41
M/P(67)3 *	28.6.67	Ongewenste vreemdelingen	44
M/P(69)1 *	8.12.69	Voorwaarden voor binnenkomst van vreemdelingen	48
M/P(71)1 *	30.6.71	Tijdelijke wederinstelling van de personencontrole aan de binnengrenzen	52
M/P(78)1 *	14.4.78	Uitoefening van de personencontrole aan de buiten- grenzen van het Beneluxgebied	55
M/P(82)1 *	14.4.82	Verkeer van vreemdelingen	61

||

||

- - -

.

BENELUX TIJDSCHRIFT

In dit tijdschrift worden artikelen gepubliceerd over actuele onderwerpen betreffende de Benelux-samenwerking, alsmede economische en sociale overzichten uit de drie landen.

In een bijlage worden statistische tabellen opgenomen.

De prijs voor een jaarabonnement op dit tweetalig tijdschrift - Nederlands-Frans - bedraagt F 500,- of f28,- (per nummer F 140,- of f8,-).

Voor de verkoopadressen raadplegen de achterzijde van deze omslag.

REVUE BENELUX

Ce Bulletin trimestriel publie des articles traitant de l'actualité de la coopération Benelux ainsi que de sujets économiques et sociaux relatifs aux trois pays.

Une annexe à ce Bulletin publie des tableaux statistiques.

Le prix de l'abonnement annuel à ce bulletin bilingue - français et néerlandais - s'élève à F 500,- (le numéro F 140,-).

Pour les adresses des bureaux de vente, prière de consulter le dos de la présente couverture.

NIET-PERIODIEKE PUBLIKATIES VAN HET SECRETARIAAT-GENERAAL

Het Secretariaat-Generaal geeft ook niet-periodieke publikaties uit o.m. op sociaal, financieel en statistisch gebied. De volledige lijst van de niet-periodieke publikaties is verkrijgbaar op het Secretariaat-Generaal van de Benelux Economische Unie, Regentschapsstraat 39, 1000 Brussel.

PUBLICATIONS NON PERIODIQUES DU SECRETARIAT GENERAL

Le Secrétariat général édité également des publications non périodiques traitant notamment de questions sociales, financières et statistiques. La liste complète de ces publications peut être obtenue au Secrétariat général de l'Union économique Benelux, 39, rue de la Régence, 1000 Bruxelles.

PRIJZEN

Het **Benelux-Publikatieblad** kost F 1,60 (± 10 cent) per bedrukte bladzijde.

Facturering van abonnementen geschiedt per trimester.

Dit nummer kost f 11,90 of F 190,-.

De volledige verzameling der **Benelux-Basisteksten** (t/m de 132e aanvulling, losbladig, in 12 plastic banden) kost f 618,05 of F 9.888,-.

KANTOREN voor VERKOOP en ABONNEMENTEN

België

BELGISCH STAATSBLAAD

Leuvensewëg 40, 1000 Brussel.
Uitsluitend door overschrijving van het verschuldigde bedrag op PCR 000-2005502-27 van het Bestuur van het Belgisch Staatsblad.

Nederland, Luxemburg en derde landen

STAATSDRUKERIJ

Chr. Plantijnstraat, 's-Gravenhage.
Gironr. 425.300.

PRIX

Le **Bulletin Benelux** coûte F 1,60 la page imprimée.

Les abonnements sont facturés par trimestre.

Le présent numéro coûte F 190,-.

La collection complète des **Textes de base Benelux** (y compris le 132e supplément, sur feuilles mobiles, 12 reliures en plastic) coûte F 9.888,-.

BUREAUX de VENTE et D'ABONNEMENTS :

Belgique

MONITEUR BELGE

40, rue de Louvain, 1000 Bruxelles.
Exclusivement par virement au CCP 000-2005502-27 de la Direction du Moniteur belge à Bruxelles.

Pays-Bas, Luxembourg et pays tiers

STAATSDRUKERIJ

Chr. Plantijnstraat, La Haye (Pays-Bas). Giro n° 425.300.